

NHỮNG HÌNH ẢNH CỦA Đấng CHRIST

Anh chị em thật tử tế vô cùng, khi nói thế.

Tôi rất vui được ở trong nhà Chúa. Đó là một nơi duy nhất tốt đẹp hơn, và đó là được ở với Chúa. Phải không? Khi nó thì... Tất cả những sự gian khổ và thử thách và rắc rối của cuộc đời sẽ hòa quyện vào thành một ngày mai vinh hiển, tuyệt vời. Và chúng ta chắc chắn đang hướng tới thì giờ mà khi chúng ta sẽ thấy Ngài.

2 Và người nào đó đã hỏi tôi, ngày nọ, nói, “Anh có nghĩ, Anh Branham, rằng sự Đến của Chúa đã gần rồi không?”

Tôi nói, “Chắc chắn rồi.”

Nói, “Ồ, tôi nghe nói về điều đó đã lâu.”

3 “Nhưng,” tôi nói, “một ngày nào đó anh sẽ nghe điều đó lần cuối cùng.” Hiểu không? Đúng thế, bởi vì Ngài—Ngài sẽ đến ngày nào đó. Và bất cứ khi nào nó xảy ra, tôi chỉ muốn sẵn sàng. Tôi...đó là...

4 Ngày nọ, chúng tôi đang nói, trước một số thương gia, là các luật sư, và vân vân. Và—và họ nói...Một người nói, “Mục tiêu chính trong đời sống của anh—của anh là gì?”

Tôi nói, “Tôi có một mục tiêu.”

Người đó hỏi, “Đó là gì?”

5 Tôi nói, “Cứu những linh hồn cho Đấng Christ.” Đó là điều—điều duy nhất mà tôi...

6 Mong muốn mạnh mẽ lớn nhất của tôi, và tham vọng duy nhất, là thấy Đức Chúa Jêsus Christ được vinh hiển. Tôi sống vì điều đó.

7 Và tôi rất vui mừng, sự làm chứng của chúng tôi, ba mươi mốt năm nay là trong quá trình thực hiện bây giờ, tôi đã hầu việc Ngài cách khiêm nhu. Nếu tôi sẽ sống một triệu năm, tôi được có nhiều sự sống đó để sống, tôi muốn sống từng phút đó

cho Ngài. Vì tôi...Và nếu tôi biết mình sẽ bị gạt bỏ lúc cuối đời, thật là đặc ân để sống như vậy cho Ngài! Ngài quá chân thật và quá tốt lành!

8 Và tôi không bao giờ tìm thấy điều gì, trong tất cả các chuyến đi lại của tôi trong đời, có thể so sánh với sự tương giao mà chúng tôi có với nhau khi chúng tôi ở một mình, Ngài và tôi. Không có sự thông công nào êm dịu hơn. Thật vĩ đại hơn là tình yêu dành cho bất cứ điều gì, cho vợ, con, hay bất cứ điều gì, là tình yêu của Đấng Christ. Thật rất tốt đẹp.

9 Bây giờ, chúng ta rất vui mừng thấy buổi nhóm phục hưng này liên tục suốt tuần này. Và nghe rằng Anh Parnell, và những người khác đã giảng tuyệt vời ở đây. Và chúng ta tin rằng trong suốt buổi nhóm phục hưng này...

10 Buổi nhóm phục hưng đôi khi bị hiểu nhầm. Người nào đó nghĩ rằng buổi nhóm phục hưng là đem những thuộc viên mới vào trong giáo hội. Không. Những kết quả phục hưng là điều đó. Nhưng một buổi nhóm phục hưng là để phục hồi những gì đã có trong hội thánh rồi. Hiểu không? Là để—là để mang lại điều đó.

11 Có một lần tôi đứng ở gần bờ biển, và tôi—tôi nghĩ tôi đã nêu điều đó ra nhiều lần, nhưng là...điều đó xảy ra đã lâu, cách đây nhiều năm. Và đó là lần đầu tiên tôi từng thấy một, ồ, nó không phải là biển, nó là Hồ Michigan. Hope và tôi ở trên đó khi Hội nghị Thế giới diễn ra ở đó. Điều đó đã xảy ra vào, tôi tin, khoảng năm 1922, Anh Egan, theo như tôi nhớ, khi Hội nghị Thế giới diễn ra ở—ở Chicago. Đó là lần đầu tiên tôi thấy vùng nước lớn như vậy. Và tôi đã đứng ngoài đó ngày hôm ấy, và nhìn xem những cơn sóng lớn kia. Nó đúng là...Buổi sáng Phục sinh, họ có buổi nhóm sáng sớm ở ngoài đó. Và thấy những làn sóng lớn ấy xô giạt vào bờ, và, ồ, trông giống như chúng rất sung sướng.

12 Nhưng tôi bèn suy nghĩ, “Các bạn biết đấy, không có nhiều nước hơn trong hồ ấy, và nó sẽ cứ như thế, hơn là lúc nó hoàn toàn yên tĩnh. Cùng một số lượng nước đó, chứ chẳng có thêm giọt nào nữa.” Nhưng tôi nghĩ, “Thế thì, tại sao gió—gió lại thổi xuống và—và khuấy động hồ như thế?” Nó phải dồn mọi rơm rác ra khỏi hồ. Hiểu không? Nó ném hết cây thứ đó lên bờ. Khi...

13 Và rồi tôi nghĩ, “Điều đó giống như hồ đang có một cơn phục hưng.” Hiểu không? Nó khuấy động hồ, và nhảy nhót, và đùa giỡn khắp nơi, cho đến khi tống hết thủy rác rưởi ra ngoài. Đó đúng là cách một cơn phục hưng xảy ra, là để chúng ta đi vào trong Thánh Linh của Chúa, và vui mừng, và làm cho những điều sai trật thành ra đúng đắn, và một bước đi gần gũi hơn, và tái dăng mình, và hiến dâng, cho đến khi mọi sự cùng những nỗi nghi ngờ của thế gian hết thủy đều được ném lên bờ, anh em thấy đấy. Lúc đó sự trong sạch, tốt lành vận hành, từ đó trở đi, khi con tàu cũ của đời sống bắt đầu khuấy động qua đó. Ồ, anh em không phải coi chừng quá nhiều, bởi vì mọi việc tốt đẹp hơn từ cách đó. Thật tốt.

14 Ồ, tối nay, chúng tôi không muốn giữ anh em lại quá lâu, đây là tối thứ Hai, và đêm đầu tiên của tuần, đối với buổi tối nhóm phục hưng của chúng ta. Và tôi rất vui mừng thông báo rằng buổi nhóm phục hưng đang diễn ra.

15 Và tôi có nhiều bạn bè. Tôi thấy một số anh em đồng lao ở đây, và những người đã nói cho tôi về những giấc mơ mà họ đã mơ thấy, trong vài tuần qua. Và Chúa đã giúp tôi có sự thông giải về những điều đó bây giờ. Tôi không biết ai trong số chúng ta, bao nhiêu người lạ, hay điều gì nữa. Nhưng Chúa là Đức Chúa Trời vẫn ban cho sự thông giải cho những giấc mơ. Chúng chính xác và toàn hảo.

16 Và Ngài là Đức Chúa Trời giống như trong thời Giô-sép, khi—khi nhà vua mơ thấy những giấc mộng. Và ông đã thông giải nó cho vua, và nó thật chính xác. Và một số những giấc mơ kia thậm chí còn kéo dài đến ngày hôm nay. Những kết quả của chúng vẫn tiếp tục. Và, Đa-ni-ên, trong thời Nê-bu-cát-nết-xa.

17 Và mục sư trẻ tuổi, khiêm nhường, tuyệt vời của chúng ta đã nói, cách đây một lát, ồ, ông—ông ấy thật sự không muốn nhờ tôi giúp thêm một ít tuần này nữa. Ông nói, “Tôi biết anh mệt rồi, Anh Branham à. Nhưng,” nói, “ồ,” nói, “chúng tôi chỉ đang chờ đợi và muốn biết.” Tốt rồi.

18 Nhân đây, tôi phải hủy bỏ buổi nhóm ở Sydney, nước Úc, vì lý do họ không muốn cấp thị thực cho tôi lần này, đấy, để rời khỏi nước Mỹ vào lúc này. Và, vì thế, còn những việc khác, thế

nên tôi không thể đi ngay vào lúc này. Tôi không biết khi nào tôi có thể đi. Nhưng tôi sẽ đi ngay khi có thể được. Nhưng trong khi chúng ta phải sắp đặt điều đó lại một chút, tôi sẽ đi đến Chicago bây giờ, với buổi—buổi nhóm ở Chicago, sắp tới. Mà, họ đã thông báo rằng tôi sẽ ở đó, nhưng tôi không biết. Thời gian mà tôi được cho là ở đấy, thì tôi đã ở Đảo Fiji, tại đó họ nói sẽ có nhiều người, cũng nhóm ngoài đó, ở những hòn đảo. Nhưng tôi sẽ không thể đảm nhận buổi nhóm đó ngay bây giờ, ở đó, bởi vì tình trạng thị thực nhập cảnh. Và, nhưng, tôi sẽ, đến ngay. Họ thật sự đang chờ đợi.

¹⁹ Vậy thì tôi sẽ có mặt ở Chicago. Gene à, anh biết đó là ngày nào chứ? Người nào biết điều được thông báo là gì không? Thậm chí tôi không biết khi nào nó diễn ra. Tôi chỉ thấy nó trong tờ *The Herald Of Faith*. Tôi tin rằng nó bắt đầu khoảng ngày 4 hay ngày 5 trong tháng, hay gần như thế. Hoặc, là tuần tới, khoảng một tuần, mười ngày nữa. Và vì thế tôi bị căng thẳng rất nhiều, và tôi muốn anh chị em cầu nguyện cho.

²⁰ Bây giờ, tối nay, tôi đã chọn cho việc đọc một số lời Kinh Thánh, nếu anh chị em muốn đọc với tôi, từ Thánh Giảng chương thứ 13, chỉ một phần. Anh chị em cứ để Kinh Thánh của mình ở gần, và giống như đọc sau, trong khi chúng ta đang đọc.

²¹ Và ngay sau buổi nhóm này, tối nay, sẽ có một buổi diễn tập lễ cưới ở đây. Vì thế, ngay sau khi chúng ta giải tán, nếu chúng ta sẽ vội ra về thật nhanh, như có thể được. Không xô đẩy; vì ngay khi mọi người ra về hết, thì họ muốn diễn tập cho lễ cưới. Và sẽ có một đám cưới ở đây, tối mai. Hai con cái của chúng ta trong sự thông công đền tạm này sẽ kết hôn vào tối mai, như các bạn đều biết. Anh em yêu dấu của chúng ta, David Wood sẽ kết hôn, cưới Marilyn Jefferies, tối mai, tại đền tạm này, ngay trước các buổi nhóm. Và vì thế đám cưới này sẽ được diễn tập. Chỉ...Sẽ không phải là nghi lễ; mà là một đám cưới theo nghi thức chung vào tối mai.

Bây giờ, trước khi chúng ta đọc Lời Ngài, chúng ta hãy cầu nguyện.

²² Kính lạy Đức Chúa Trời là Cha, khi chúng con cung kính đi vào sự Hiện diện Ngài, đem đến trước chúng con Danh đầy đủ

mọi sự của Chúa Jêsus, chúng con được đảm bảo rằng Ngài sẽ nghe chúng con. Bởi vì, Ngài đã phán, “Hãy cầu xin Cha bất cứ điều gì trong Danh Ta, Ta sẽ ban cho điều đó.” Do đó, chúng con đến, như những tín hữu Cơ-đốc nhân, dạn dĩ đến trước Ngôi ân điển, biết điều này, rằng, nếu lòng chúng con không lên án mình, thì chúng con biết lời cầu xin của mình được Đức Chúa Trời nhậm lời.

²³ Và chúng con cầu xin rằng đời sống chúng con sẽ được thỏa mãn với Ngài, qua sự xưng nhận những điều sai trật của chúng con, và sự công bình Ngài tha thứ chúng con, để những sự ao ước của chúng con sẽ được ban cho đầy đầy tới nay. Và, Chúa ôi, sự ao ước lớn nhất của chúng con là thấy ân điển lớn lao Ngài tuôn đổ trên chúng con, và ấy—ấy là, tha thứ tội lỗi chúng con và chữa lành bệnh tật giữa vòng chúng con. Và Ngài có thể phán với chúng con trong đường lối mặc khải, hay nói tiên tri, hoặc hoàn toàn bất cứ điều gì mà Ngài muốn nói với Hội thánh Ngài. Cầu xin cho tấm lòng chúng con là những đồ để dựng cho Thánh Linh Ngài. Xin cho chúng con cũng nối kết với đường lối chính tới nay, hầu cho Đức Thánh Linh có thể phán với lòng chúng con, và nhận sự vinh hiển từ sự Hiện diện Ngài.

²⁴ Bây giờ, Chúa ôi, chúng con cầu xin cho hết thảy những người đau ốm và có nhu cầu. Vì, ngay trước khi đến, như thư ký của chúng con mang đến bàn giấy của con, hai ngày qua, thật là chuỗi dài những tên, ở khắp đất nước, đang đau khổ, sắp chết, viết khẩn cấp bằng màu đỏ. Và khi con chỉ ngón tay trên mỗi tên, trên trang giấy, Ôi Chúa, trong sự hiện diện của hội thánh này, tới nay, con khẩn xin ân điển và sự thương xót Ngài, cho mỗi người. Ngài biết mỗi một người trong họ, và những gì họ cần.

²⁵ Và chúng con sẽ không quên những người đó, Chúa ôi, đang được hồi phục, tới nay, mà đang ở nơi xa kia trong những ngôi nhà của người lớn tuổi và già yếu. Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, nhiều người trong những người đó là con cái đã được thanh tẩy bằng Huyết Ngài. Ồ, khi chúng con bắt đầu già, và những người yêu dấu của chúng con đã quên lãng, thì chúng con có một sự an ủi: Đức Chúa Trời không bao giờ quên. Tất cả những việc làm của chúng con được báo cáo lại trong Sách Sự Sống, và chúng ở

đó mãi mãi trong sự Hiện diện Ngài. Và chúng con sẽ khẩn xin cho họ, tối nay, Chúa ôi.

²⁶ Chúng con cầu xin sự thương xót cho dân tộc chúng con. Và cho những ai đang phạm tội và đang làm điều sai trái, và cho những ai ở trong các quán rượu, và—và những vị trí tội lỗi khác nhau, tối nay, chúng con cầu xin ân điển tha thứ, Chúa ôi. Và chúng con đang cầu xin rằng Ngài cũng sẽ nâng đỡ chúng con, Chúa ôi, để lòng chúng con sẽ đầy dẫy tình yêu của Ngài, điều đó sẽ là sự ham muốn cực kỳ của chúng con để hầu việc Ngài và để thấy những người đó được cứu.

²⁷ Xin ban phước cho việc đọc Lời, và hết thảy những gì chúng con làm. Chúng con cúi đầu khiêm nhường và cảm ơn Ngài, vì chúng con cầu xin như Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

²⁸ Bây giờ lật ra Sách của Thánh Giăng, chương thứ 13, chúng ta sẽ đọc một phần.

Bây giờ trước ngày lễ vượt qua, khi Đức Chúa Jêsus biết rằng giờ mình phải lìa thế gian đang trở về cùng Cha đến rồi, Ngài đã yêu kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng.

Và đương bữa ăn tối, ma quỷ bấy giờ đã để vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con trai Si-môn, mưu phản Ngài;

Đức Chúa Jêsus biết rằng Cha đã giao phó mọi sự trong tay mình, và mình đã từ Đức Chúa Trời đến, và sẽ về với Đức Chúa Trời;

Ngài đứng dậy khỏi bữa ăn, và cởi áo ra; và lấy khăn, và vắt ngang lưng mình.

Kế đó Ngài đã đổ nước vào chậu, và bắt đầu rửa chân cho môn đồ, và lấy khăn mình đã vắt mà lau chân cho.

Rồi Ngài đến với Si-môn Phi-e-rơ: thì Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng, Chúa ôi, Ngài lại rửa chân cho tôi sao?

Đức Chúa Jêsus đáp và phán cùng người rằng, Hiện nay người chẳng biết sự Ta làm...nhưng về sau người sẽ biết.

²⁹ Cầu xin Chúa gia ơn Ngài cho việc đọc Lời Ngài. Tôi muốn lấy cho một—một đề tài, tối nay, chỉ trong thời gian ngắn, chủ đề

về: *Những Hình Ảnh Của Đấng Christ*. Và tôi muốn, dành cho một chủ đề, “Đây sẽ là gì? Điều gì để làm nên một Cơ-đốc nhân?”

³⁰ Bây giờ, tôi biết đây là, nói chung không phải một chủ đề phúc âm, chút nào. Và, tuy nhiên, nó là một đoạn trích phúc âm, bởi vì Hội thánh có thể không bao giờ tiến bộ cho đến khi Nó biết Nó đang tiến bộ trên những nền tảng nào.

³¹ Và tôi tin rằng trước khi bất cứ ai có thể từng hành động hay có đức tin chân thật đáng tin cậy, ấy là, trước tiên, họ phải biết mình đang đứng ở đâu, và làm thế nào chịu đựng sau khi họ tuyên bố quan điểm của mình. Tôi tin đó là điều cốt yếu. Vì, anh em không thể chỉ lao đầu vào điều gì đó, bằng đức tin, khi mà anh em không biết mình đang lao vào đâu. Anh em phải biết. Và nếu đức tin của chúng ta được đặt để đúng đắn, và ở trong vị trí thích hợp, nó đưa ra một sự thỏa mãn không ngớt.

³² Thật giống như người ta nói về một người nữ mà, có lẽ, khi nàng kết hôn, rằng nàng rất—rất nôn nóng được ôm đứa con đầu tiên của mình, đến nỗi nàng hầu như không biết...có thể chờ đợi. Nhưng nàng, dự đoán của nàng là vậy. Nhưng, đằng sau đó, có một nỗi sợ hãi, nếu nó không nhanh chóng lộ diện, nàng sẽ không có đứa con này. Thế thì điều đó đẩy nàng ra xa hơn, mọi lúc.

³³ Bây giờ, có một biện pháp mà họ làm trong thời đại này, và nó đã được tiến hành cho mọi lứa tuổi, nếu người đàn bà đó thấy hay nghĩ rằng nàng sẽ không sanh được đứa con này. Nếu nàng chỉ đi ra và nhận một đứa trẻ làm con nuôi, thế thì, điều trước tiên các bạn biết, nàng sẽ có một đứa con của riêng nàng. Vậy thì, điều đó đã được chứng minh đúng, chín trong mười lần. Bởi vì trạng thái căng thẳng tự hỏi đó, “Ồ, có lẽ mình sẽ không sanh được nó.” Nhưng điều đó lấy mất đi sự hài lòng thân thuộc ở đó, và đó có thể là đường lối của Đức Chúa Trời để cho nàng ở trong tình trạng đó. Rồi nàng sẽ có đứa con của chính mình, bởi vì sự hoảng sợ và trạng thái đề phòng cuối cùng sẽ rời khỏi nàng.

³⁴ Đó cũng là cách gần như đối với những người muốn được chữa lành, họ, nếu họ có thể chỉ có một chứng cứ nhỏ có thể thấy được.

35 Giống như Ê-li, khi ông nói...Ghê-ha-xi nói, “Tôi thấy một đám mây cỡ bằng bàn tay con người.”

36 Ê-li nói, “Ta đã nghe tiếng mưa lớn.” Ông đã thấy chứng cứ.

37 Đó là lý do, nhiều lần, tôi nói với dân sự, “Cứ tiến hành đi, khỏi sự ngợi khen Chúa.” Hiểu không? Bởi vì, đó là đứa con nuôi, bởi vì điều đó ở trong trí tuệ họ cho đến nỗi nó đi vào linh hồn họ, để họ được chữa lành, rồi đức tin làm cho nó thích hợp.

38 Anh em phải biết mình đang làm gì. Anh em phải có sự tin quyết vào những gì mình đang làm.

39 Do đó, rất nhiều lần, chúng ta nghe câu này, “Ồ, Cơ-đốc nhân là gì?”

40 Một số người giới hạn điều đó với việc gia nhập một giáo hội. Người nào đó nói, “Ồ, một Cơ-đốc nhân là một—một thuộc viên giáo hội, người nào đó chọn sự gia nhập của họ với giáo hội.” Tôi tin rằng hết thảy Cơ-đốc nhân nên làm điều đó, nhưng tôi không tin đó là Cơ-đốc giáo. Hiểu không? Đó là điều một Cơ-đốc nhân làm sau khi anh ta đã trở nên Cơ-đốc nhân. Nhưng điều đó không có nghĩa, rằng, bởi vì người ấy làm điều đó, mà người đó là một Cơ-đốc nhân.

41 Rồi một số người nói, “Không. Chính là việc đi nhà thờ và tuân giữ những tín điều, và trung tín với những việc mà trong giáo hội dạy dỗ.”

42 Và rồi có những người khác mà nói, rằng, “Có lẽ mang một—một cái gì nhỏ bé trên họ, một—một thập tự giá nhỏ trên người hay điều gì đó, rằng đó là dấu hiệu của một Cơ-đốc nhân.”

43 Ồ, và rồi có những người khác tin, rằng, “Có lẽ, có thể, nếu họ đốt cháy một cây nến, hay làm một hành động sám hối nào đó, thì đó là Cơ-đốc nhân. Nếu họ chỉ dầm mình trong nước, hay họ sẽ dâng một số của lễ, hay làm điều gì đó tốt đẹp cho giáo hội, hoặc—hoặc giúp đỡ người lân cận, mua một ít than cho bà góa, hay một số giày cho trẻ mồ côi.” Đó là những hành động mà một Cơ-đốc nhân nên làm, nhưng đó vẫn chẳng làm cho họ trở nên một Cơ-đốc nhân.

44 Và rồi một số người nói, rằng, “Nếu bạn dán hình ảnh của Đấng Christ trên xe hơi của bạn, hay trên tường, rằng đó là

dấu hiệu của một Cơ-đốc nhân.” Ô, những việc đó thì được thôi, nhưng tôi không tin rằng mang một hình ảnh khiến bạn trở thành một Cơ-đốc nhân.

45 Tôi tin đó là một hình ảnh của Đấng Christ làm cho bạn trở thành một Cơ-đốc nhân. Không phải là những gì chúng ta làm, bề ngoài. Mà chính là những gì đã xảy ra, bên trong, mà khiến cho chúng ta là gì. Thế thì, cho nên, nếu Ngài là hình ảnh của chúng ta, và chúng ta ở trong sự giống như Ngài và là những chi thể của Thân Ngài, chúng ta sẽ là những hình ảnh giống như Ngài. Rồi đời sống chúng ta sẽ phản chiếu hình ảnh của Đấng Christ, không phải trong sự gia nhập giáo hội của chúng ta, hay là trong việc mang hình cây thánh giá của chúng ta, hay là những cảm xúc của chúng ta, nhưng nó sẽ là trong sự Hiện diện sống động của Đức Chúa Trời hằng sống được phản chiếu qua đời sống chúng ta.

46 Tôi được kể lại, bởi những chuyên gia, rằng...trước khi họ đã có những ngày luyện kim, để lấy những—những chất xỉ ra khỏi vàng, lấy sắt và khoáng chất pyrit ra. Khoáng chất pyrit thì rất gần giống như vàng thật, đến nỗi nó được gọi là “vàng lừa.” Nhưng phương cách mà họ lấy nó ra hết, là họ đập nó bằng một cái búa. Những người da đỏ Anh-điêng thường làm điều đó. Và những người thợ kim hoàn lão luyện thường làm điều đó, đập nó ra bằng một cái búa, và lật qua lật lại, và đập cho tới khi tất cả những chất xỉ rơi hết ra ngoài. Và cách duy nhất mà họ biết đó là vàng, là khi người đập có thể thấy mình phản chiếu trong nó. Người đang đập có thể thường xuyên nhìn vào đó, cho đến khi người ấy hầu như có thể cạo râu, bằng sự phản chiếu chính mình trong vàng mà người ấy đang đập.

47 Và khi Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời bắt đầu đánh đập trên chúng ta, bằng cái búa Phúc âm, cho đến khi hết thấy những thứ thuộc về thế gian bị đập ra ngoài, và chúng ta có thể phản chiếu hình ảnh của Chúa là Đức Chúa Trời, lúc đó tôi tin chúng ta trở nên những Cơ-đốc nhân. Vì, chữ *Cơ-đốc nhân* có nghĩa là “giống như Đấng Christ, và phản chiếu Ngài.”

48 Bây giờ điều đó không có nghĩa là chúng ta phải mọc râu dài, như những họa sĩ vẽ những bức tranh Ngài. Và cũng không có

nghĩa chúng ta để tóc dài, như những bức tranh họa sĩ vẽ Ngài, hay là mặc chiếc áo dài như Ngài đã mặc, vì chúng ta đang sống trong thời khác. Chúng ta không cần phải làm thế, để phản chiếu hình ảnh thể chất Ngài.

⁴⁹ Nhưng chúng ta phải, trong linh hồn mình, phản chiếu hình ảnh Thánh Linh Ngài và tính cách đời sống của Ngài. Tôi không tin rằng Cơ-đốc nhân bao gồm việc gia nhập những giáo hội hay những tín điều. Tôi tin đó là sự phản chiếu Đức Chúa Jêsus Christ trong một con người, vì chúng ta là những chi thể của Ngài, những chi thể của Thân Ngài, và chúng ta mang hình ảnh Ngài, lời Kinh Thánh nói vậy.

⁵⁰ Bây giờ, Ngài là loại hình ảnh gì? Ngài đã đến không phải là một người vĩ đại nào đó; tuy nhiên, Ngài đã đến như vậy. Nhưng Ngài đã đến như một người đầy tớ. Ngài đã đến không phải để được hầu việc, mà để hầu việc. Chủ đề của chúng ta, tối nay, phản ánh Ngài là gì. Đó là điều khiến cho Ngài vĩ đại, trong sự đánh giá của tôi. Tuy nhiên, là chính Đức Chúa Trời Đòi đòi, chính Đức Chúa Trời Đấng đã tạo dựng trời đất; và khi Ngài đến đây, Ngài đã mang lấy địa vị thấp hèn nhất, công việc không đáng được ưa thích mà bất cứ ai có thể có, đó là làm người hầu rửa chơn.

⁵¹ Trong hết thảy các công việc trả lương, của thời xưa, trong thế giới Đông phương, người hầu rửa chơn là người được trả công thấp hơn hết. Vì, trong thời đó thú vật đi lại trên những con đường lớn, mà, ở những lối đi nhỏ mà chúng đã đi qua. Và dọc đường, nó bốc mùi hôi thối, suốt dọc đường, nơi thú vật ở đó. Và bụi đất bay lên và bám vào đôi chân và trong bàn chân họ. Và thật là mùi hôi kinh khủng, khi ở đó! Và ngay khi có người nào đó thăm viếng nhau, người đó không thể vào nhà trong bộ dạng như vậy. Anh ta bốc mùi kinh khủng, từ mùi hôi thối của con đường, và bụi bặm, giống như ở chung quanh chuồng—chuồng nuôi ngựa.

⁵² Vì thế, điều đầu tiên người đó làm, là anh ta có một căn lều nhỏ, phòng tiếp tân nhỏ, và một người được thuê với giá rẻ nhất ở đó, thật giống y như một kẻ nô lệ nào đó, ở lại trong đó, để rửa chân cho người khách này đang đến, và đưa đôi giày khác cho ông ta mang vào, một đôi dép nhỏ, để người đó mang. Và sau đó

người đó được xúc dầu, và, rồi, với chai dầu. Và người đó có thể đi vào rồi là khách của bạn người đó. Bởi vì, người đó cảm thấy tất cả các nơi đi vào, đều đầy mùi khó chịu của những—những con đường, và mồ hôi, và vân vân. Và người đầy tớ rửa chơn được trả tiền ít hơn bất cứ người làm công nào ở đó.

53 Và Đức Chúa Trời của Thiên đàng, tự hạ mình xuống, là... Đấng vĩ đại nhất đã trở thành người hèn hạ nhất mà đã có.

54 Thật là khác biệt, với cái gọi là, sự phản ánh Cơ-đốc nhân ngày nay! Thật khác biệt! Tại sao, cái gọi là Cơ-đốc nhân ngày nay muốn được phục vụ. Ô, người đó bắt đầu nghĩ rằng mình là người nào đó.

55 Thật khác biệt với, đã có, khi Ngài phản chiếu Ngài. Ngài không bao giờ đến để được hầu việc. Nhưng Ngài là...Ngài đến để hầu việc. “Hãy để người lớn nhất trong các người làm đầy tớ cho hết thấy họ.”

56 Và chúng ta đã thấy, ngày nay, rằng khuynh hướng hiện đại của Cơ-đốc giáo chúng ta là, “Tôi là người nào đó, còn anh chẳng là gì cả.” Ô, đó là một...Nó sai. Không nên có cách đó. Chúng ta đang cố gắng phản chiếu Cơ-đốc giáo trong đường lối sai trật. Đức Chúa Trời không muốn chúng ta làm cách đó. Ngài...Chúng ta đã hát bài *Được Giống Như Chúa Jêsus*, nhưng khi đụng đến sự kiêu hãnh của chúng ta, và phải hạ mình như Ngài đã làm, thì chúng ta không bao giờ làm như vậy.

57 Và trong việc làm như vậy, con người đã hình thành những giáo phái, mà họ tự phân rẽ, “dường như không có Thánh Linh,” như lời Kinh Thánh nói. Họ tự phân rẽ. “Chúng tôi thuộc về giáo hội nào đó-nào đó. Nó là một—một giáo hội lớn hơn. Nó là nhà thờ đẹp hơn. Giáo phái của chúng tôi là giáo phái lớn hơn.” Điều đó không hành động giống như Chúa Jêsus. Điều đó không phản chiếu tình yêu của Ngài và tính cách của Ngài.

58 Ngài đã đến với con người hèn hạ nhất, với gái đứng đường, với người ăn xin, với những kẻ vô công rồi nghề, và đã đi ngay xuống bụi đất với họ. Đó là đời sống Cơ-đốc nhân. Đó là cách nên có, để phản chiếu Ngài trong cách đó.

59 Ô, tôi biết nhiều người nói, “Đó là—đó là thời đã qua rồi.” Không phải.

60 Nếu Đấng Christ vẫn tồn tại là Đấng Christ, nếu Thánh Linh Ngài vẫn là Đức Thánh Linh mà đã ở trong Ngài, có trong anh em, Nó cũng sẽ khiến anh em, nắm lấy địa vị đó.

61 Nhưng, ngày nay, chúng ta cố gắng suy nghĩ mình khác biệt. Điều đó xa cách với lời cầu nguyện của Ngài, khi Ngài đã cầu nguyện, rằng, “Điều này sẽ khiến mọi người biết chúng ta là môn đồ Ngài, khi chúng ta yêu thương nhau.”

62 Và thay vì thế, chúng ta làm âm ỉ với nhau. Chúng ta khinh miệt nhau, bởi vì chúng ta bất đồng với nhau về những việc nào đó. Và chúng ta đi ra và—và kết tội nhau, đấy, nơi mà...và tuy nhiên vẫn tuyên bố mình là Cơ-đốc nhân. Tôi biết nhiều người tuyên bố mình đầy dẫy Thánh Linh, phạm tội về những việc như vậy, đi ra và—và thật sự nói những điều xấu về những Cơ-đốc nhân khác. Khi mà, họ không nên làm những việc đó. Bây giờ, hỏi anh, chị em, khi chúng ta có thứ linh đó, chúng ta có thể nhận ra trong tâm trí chúng ta rằng chúng ta chưa phải là Cơ-đốc nhân. Cho dù chúng ta xưng tội bao nhiêu, chính những gì chúng ta sở hữu mới được kể đến. Hiểu không? Chúng ta không thể là Cơ-đốc nhân và không yêu hết thấy những người khác. Chúng ta có thể khác biệt với nhiều người.

63 Nhưng, Chúa Jêsus không đưa vào và nói, “Ồ, bây giờ, ở đây, hết thấy người Pha-ri-si các người, tất cả các người sẽ xuống địa ngục. Và không có cơ hội cho các người, bởi vì *điều này, điều kia, hay điều nọ*, bởi vì người là người Pha-ri-si.” Nhưng Ngài đi đến với họ, và Ngài đã hầu việc họ, và Ngài giúp đỡ họ. Ngài đã làm mọi việc mà Ngài có thể, để giúp đỡ họ.

64 Nhưng, ngày nay, các nền giáo dục, và tư cách thuộc viên giáo hội, và những sự trói buộc của thế gian đã mang giáo hội lại với nhau trong cách như vậy đến nỗi tri thức đã thế chỗ của thuộc linh.

65 Anh em không thể đến được với Đức Chúa Trời ngoại trừ bởi Thánh Linh. Có một con đường duy nhất mà con người có thể đến với Đức Chúa Trời, và đó là qua Đức Thánh Linh. Chúa

Jésus đã phán, “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người ấy đến, trước hết.” Điều đó thật đúng hết sức, bởi Cơ-đốc nhân.

⁶⁶ Chúng ta cần một cuốn sổ tay nhỏ, tối nay, vào lòng mình, tối nay, và tính đến những việc này bây giờ. Chúng ta hãy suy nghĩ điều này.

⁶⁷ Ồ, một số người chúng ta tuyên bố có mọi sự hiểu biết. Chúng ta có những người họ nói, “Bây giờ hãy đợi!” Họ thích là “những tiến sĩ” và “những cha thánh,” và vân vân. Nhưng biết hết về điều này, nếu anh em có mọi sự hiểu biết, điều đó sẽ không làm cho anh em ích lợi gì trừ khi anh em (đã) có Thánh Linh trong mình, về tình yêu thương. Kinh Thánh nói, “Dầu tôi có đủ mọi sự hay biết, mà không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì.”

⁶⁸ Và kiến thức của chúng ta có ích lợi gì, khi người nào đó nói, “Tôi sẽ không đi đến buổi nhóm phục hưng như thế, bởi vì những người đó không có học vấn. Tôi—tôi không muốn cộng tác với họ”?

⁶⁹ Cho dù họ không biết những kiến thức cơ bản ABC đi nữa, hay không, họ có thể biết Đấng Christ. Chắc chắn không bao giờ có thể có được quá thấp. Cầu xin Đức Chúa Trời luôn luôn giữ Thánh Linh đó trong tôi. Cho dù thấp thế nào—thế nào đi nữa, những gì người đó tin, những gì người đó không tin, tín điều gì, màu da gì, hay gì đi nữa, tôi muốn đưa tay ra giúp đỡ người ấy. Tất nhiên. Tôi muốn Thánh Linh đó ở trong tôi. Tôi sẽ không nghĩ tôi tốt hơn người nào khác; tôi có thể ưỡn ngực ra, và nói, “Tất cả mọi người đứng dậy khi tôi bước vào,” hoặc, “Tôi có một chiến dịch lớn hơn hết thảy họ.” Tôi là ai, dù sao đi nữa, ngoài đất sét mà Đức Chúa Trời đã làm nên? Hãy để tôi tự hạ mình, hầu cho sự sống Ngài sẽ được phản ánh. Chúng ta hãy, hết thảy những Cơ-đốc nhân, đều cảm thấy như thế. Kiến thức không đem chúng ta đến đâu cả.

⁷⁰ Chẳng hạn, điều gì sẽ xảy ra nếu có cái chuồng đầy chim hoàng yến, và cái chuồng cỡ bằng đèn tạt này? Và một con chim hoàng yến nhỏ bé bay vào trong chuồng, và nói, “Chào quý ông, tôi muốn nói với ông mọi điều. Tôi ngẫu nhiên mà giỏi hơn hết thảy quý vị một chút. Quý vị thấy đấy, tôi là—tôi là chim hoàng

yến mà biết mọi sự về con người. Ô, tôi có thể giải thích tất cả điều đó. Tôi đã thấy quý bà ấy đi qua nhà. Tôi đã thấy những đứa trẻ chơi đùa. Tôi biết hết thấy điều đó. Bây giờ hết thấy quý vị hãy lắng tai nghe tôi.”

⁷¹ Và gần như lúc nó đang khoe bộ óc nhỏ bé của mình, một sinh viên Đại học Princeton bước lên, với văn phạm chải chuốt. Và anh ta bắt đầu thực hiện buổi nói chuyện với con chim nhỏ bé đó, sử dụng ngữ pháp cao cấp nhất mà anh ta có thể, và nói với chim hoàng yến nhỏ bé này. Tôi hình dung chú chim bé nhỏ ấy quay đầu về một bên. Nó muốn lắng nghe từ phía này sang phía khác, nhưng nó không biết anh ta nói về điều gì. Tuy nhiên, nó có thể nghe anh ta. Tuy nhiên, nó có thể thấy anh ta. Nhưng sự hiểu biết của nó lên đến đâu? Chẳng có gì cả. Bởi vì, nó không biết con người đó đang nói về điều gì. Tại sao? Nó có bộ óc chim hoàng yến. Nó không có bộ óc con người. Nó chỉ hiểu như chim hoàng yến hiểu.

⁷² Và đó là cách con người hiện có. Tôi không quan tâm anh em trí thức như thế nào. Chúng ta vẫn có bộ óc chim hoàng yến, bởi vì chúng ta chỉ là con người. Đức Chúa Trời được biết bởi Thánh Linh, và bởi sự mặc khải bằng Đức Thánh Linh. Chúng ta sẽ không bao giờ có thể hiểu được Ngài bằng trí thức. Anh em có thể nói chuyện, và đi vào và có những buổi nhóm trí thức, và tâm lý học nhiều như anh em muốn, và nhiều người sẽ không hề biết Đức Chúa Trời. Họ không thể biết.

⁷³ Anh em có thể giải thích, và nói với dân sự rằng khốc và quay má kia hoàn toàn kiểu xưa, nhưng người đó đang phản chiếu Đấng Christ trong đời sống mình. Một người mà khiêm nhường, một người sẽ bước đi với Đức Chúa Trời, sẽ hành động giống như Chúa Jêsus.

⁷⁴ Nhưng, anh em thấy, con chim nhỏ không thể hiểu được, tuy nhiên nó nghĩ nó có thể hiểu. Bởi vì, nó không được dựng nên cách đó. Trí óc nó sẽ không so sánh với trí tuệ của sinh viên thông minh này.

⁷⁵ Và trí tuệ chúng ta cũng không sánh được với Đức Chúa Trời. Làm sao trí óc giới hạn, nhỏ bé của chúng ta có thể so sánh với trí óc vô hạn; hay trí óc hữu hạn của chúng ta có thể so sánh

với trí óc vô hạn của Đức Chúa Trời? Trí óc vô hạn đó của Đức Chúa Trời thì vượt xa ngoài giới hạn tri thức con người cho đến nỗi sẽ không bao giờ con người có được.

76 Cách duy nhất mà con chim sẽ từng biết con người đang nói về điều gì, là bằng sự tự đầu phục của nó và chấp nhận điều đó, và làm theo bất cứ điều gì nó nghĩ con người muốn nó làm.

77 Đó là cách duy nhất chúng ta biết Đức Chúa Trời, là đi theo sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Đó là khuôn mẫu điển hình thuở xưa. Đó là chương trình của Đức Chúa Trời. Nó luôn luôn là chương trình của Đức Chúa Trời. Luôn luôn sẽ là chương trình Đức Chúa Trời. “Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta, Chúa phán.” Đó là nơi nó đến.

78 Longfellow từng nói điều này, “Phương cách để thành công là tìm ra một cứu cánh đáng trân trọng mà đang được nói về, một cứu cánh xứng đáng đang được nói đến, và rồi nắm giữ nó.” Chắc chắn. Điều gì đó mà đang được nói đến, quay lưng bởi—bởi khoa học, và, nếu nó xứng đáng, thì cứ nắm giữ nó.

79 Anh em có biết, vào năm 1872, Hiệp hội Y khoa của Hoa Kỳ đã bác bỏ bôn tằm không? Họ nói, “Chúng hoàn toàn không hợp vệ sinh.” Và nói, “Chúng sẽ gieo rắc bệnh tật.” Những cái bôn tằm; cuối cùng họ đến với nó.

80 Và Phúc âm điển hình thuở xưa này mà chúng ta đang nói về, đã được tẩy sạch trong Huyết Chiên Con! Nó có lẽ dường như lỗi thời, nhưng họ sẽ phải đến với Nó, sớm hay muộn mà thôi. Nó là cứu cánh đáng trân trọng. Cứ nắm giữ Nó, với tất cả những gì anh em có. Nó là một cách được rửa sạch bằng Huyết để thanh tẩy con người; không phải đi ra ngoài đây, uống rượu và hút thuốc, và lái xe dạo quanh và tự xưng mình là “Cơ-đốc nhân” vì họ thuộc về một giáo hội. Chính là Đức Thánh Linh thuần khiết, thanh sạch đó trong đời sống con người, phản chiếu Đức Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời.

81 Đó là lý do nhiều người ngày nay chối bỏ sự Sanh ra mới.Ồ, họ đã có điều mà họ gọi là sự Sanh ra mới, một cách bắt tay với mục sư, nhưng đó không phải là sự Sanh ra. Lý do họ...Họ không

muốn chấp nhận Nó. Đó là lý do tại sao họ gia nhập các giáo hội, bởi vì họ có thể đi vào đường lối tri thức nào đó.

⁸² Đức Chúa Trời phán, “Nếu một người không được sanh lại, người đó thậm chí không thể thấy Nước Đức Chúa Trời.” Cho dù có thể anh em trí thức đến đâu đi nữa, hay là anh em tuyên bố mình là Cơ-đốc nhân tốt như thế nào, anh em phải được sanh lại.

⁸³ Anh em nói, “Thế thì, Anh Branham, tôi sẽ phải đến với một sứ mệnh nhỏ nào đó không?” Điều đó không có nghĩa thế. Nó có nghĩa là anh em phải nhận được sự Sanh ra mới. Anh em phải được sanh lại.

⁸⁴ Đây là hội chúng nhiều thành phần, nhưng tôi sẽ nói điều gì đó. Sự sanh ra là gì? Nếu một sự sanh ra trên đồng rơm, hay nếu nó xảy ra trên nền nhà, hay trong bệnh viện mà các phòng được bài trí bằng lụa hồng, cách nào đi nữa, đó là một tình trạng hỗn độn anh em nhận lấy. Đúng thế.

⁸⁵ Và sự Sanh ra mới cũng vậy. Đó là một tình trạng lộn xộn, bất cứ cách nào anh em nhận Nó, nhưng Nó sanh ra Sự sống. A-men. Nó sanh ra Sự sống. Loại Sự Sống gì? Sự Sống hầu việc, tự hạ mình, từ bỏ chính mình. Đó là loại Sự sống ấy. Ồ, họ nói, “Nhưng tôi thấy họ đang kêu khóc và la ó chung quanh bàn thờ và cứ như thế.” Chắc chắn. Họ được đang được sanh ra. Đó là một tình trạng hỗn độn, tôi không quan tâm anh em đi đâu. Anh em có thể đứng dậy, gương mặt anh em đầy nước mắt, và cặp mắt đỏ hoe, và bàn tay trầy trụa vì đập vào tòa giảng, nhưng đó là sự Sanh ra. Nó làm điều gì đó cho anh em. Nó làm cho anh em trở nên người hầu việc. Nó lấy cách cư xử gương ép ra khỏi anh em. Nó làm nên một hình ảnh, hun đúc một Sự sống mới, một con người mới. Anh em có thể bị rối tung lên hết thầy, khi anh em đứng dậy, nhưng anh em được tái sanh. Cho dù anh em ở đâu đi nữa, nó tạo nên Sự sống mới. Nó mang lại một Đời sống hình ảnh, mới. Nó khiến cho anh em trở nên người đầy tớ. Rồi, anh em muốn hầu việc. Chúa Jêsus muốn chúng ta hầu việc lẫn nhau, yêu—yêu thương nhau. Và khi chúng ta hầu việc lẫn nhau, là chúng ta hầu việc Ngài.

⁸⁶ Bây giờ, nên nhớ, chỉ có người đau ốm mới cần phải được quan tâm, phục vụ. Chỉ người đau, họ đòi hỏi được quan tâm.

Và khi anh em thấy một thầy giảng...Và có lẽ tôi không chỉ giới hạn điều đó với thầy giảng, nhưng có lẽ tôi giới hạn điều đó với mọi thuộc viên giáo hội muốn quan tâm, “Tôi là người nào đó,” chỉ nên nhớ, đó là một người đau yếu thuộc linh. Họ đang cần sự quan tâm. Họ cần sự chăm sóc của Thánh Linh Đức Chúa Trời, để ban cho họ điều gì đó mà sẽ làm mất đi thái độ ấy của họ, và chữa lành họ khỏi những ý tưởng ích kỷ và kiêu căng của họ, và “tôi lớn còn anh nhỏ.” Đức Thánh Linh làm cho tất cả chúng ta đều như nhau.

⁸⁷ Quá nhiều sự đau ốm thuộc linh, xanh xao vì thiếu máu! Anh em biết bệnh thiếu máu là gì không? Đó là người nào đó không có chút máu nào. Họ bước đi buồn cười. Họ bước đi loạng choạng, lảo đảo, luôn mọi lúc. Và đó là nan đề của nhiều thuộc viên giáo hội chúng ta ngày nay. Họ bị bệnh thiếu máu. Họ cần được chuyên Huyết, của Đồi Sọ, mà sẽ cho họ Huyết hoàng gia, dồi dào, khiến họ có thể bước đi trong Đức Thánh Linh, điển hình thuở xưa đực ra từ đường lối Đức Chúa Trời. Mà sẽ ban cho họ điều gì đó để sống, ban cho sự tự tin khiến họ bước đi trong hình ảnh Chúa của họ.

⁸⁸ Đối với bản thân tôi, nếu tôi phải đưa ra sự lựa chọn, tôi muốn được giống như Ngài. Ngài đã đến làm đấng chặn chiên, và Ngài là đấng chặn giữ. Người chặn chiên là người đi theo sau chiên mình.

⁸⁹ Một bức tranh nổi tiếng, tôi không nghĩ chúng ta có treo nó trên bức tường ở đây, nhưng tôi đặt trong phòng tôi và ngắm nó. Tôi hoàn toàn không thể nhớ tên của họa sĩ vào lúc này. Nhưng khi người đó đã lạc mất con chiên ghê, nhỏ bé đó, và người đã để lại chín mươi chín con để đi kiếm nó, người làm gì? Người đi lang thang khắp đồng vắng. Người bị cây thạch nham cứa đau đớn. Người xoay sở thoát những nỗi hiểm nguy. Người đi vợ vất suốt đêm. Cho đến khi, cuối cùng, đi xuống bên sườn núi, mắc vào bụi cây, nguy hiểm đến tính mạng, người chặn đã đến và lấy chú chiên bé nhỏ ấy ra khỏi tình trạng sa ngã của nó, rồi người mang nó về với chính mình.

⁹⁰ Và họa sĩ khác đã vẽ bức tranh về người mang nó về nhà. Bây giờ, điều đó có vẻ rằng người chặn chiên sẽ bảo vệ nó trong cánh

tay mình, và bắt đầu mang nó như *thế*. Nhưng anh em để ý cách linh nắm bắt cây cọ của người họa sĩ không? Người không đặt nó dưới cánh tay mình. Người vác nó trên vai mình. Bây giờ tôi muốn anh em thấy sự chăm sóc của người chăn chiên này.

⁹¹ Vậy thì, Chúa Jêsus, khi Ngài đuối quỉ ra, Ngài phán Ngài đã làm điều đó dưới sự chỉ dạy của Đức Chúa Trời. Hiện giờ, nếu ma quỉ đang quấy phá anh em, điều duy nhất nó lấy đi, của Đức Chúa Trời, nó—nó chỉ—nó chỉ lấy đi điều thật không đáng kể đến nỗi Ngài chỉ đưa ngón tay Ngài ra và đuối nó đi.

Nhưng khi một con chiên về đến nhà...

⁹² Phần mạnh nhất trong con người là ở đâu? Từ phía này sang phía kia của đôi vai. Anh em để ý cách mà một người, luôn luôn, đôi vai của người là lớn nhất không? Người đó có thể mang hàng hóa lớn nhất ở đâu? Ngang qua vai người ấy. Người đó có thể mang hàng hóa ở đâu? Khi hàng hóa chất lên ngang qua vai người ấy.

⁹³ Thế nên người mang chiên, đặt nó vòng quanh lên trên vai mình, và mang nó đi về. Mọi quyền năng của Đức Chúa Trời, bao bọc trong con chiên đi lạc, nhỏ bé đó, để mang nó trở về. Nhưng ma quỉ, rất dễ dàng, Ngài chỉ đuối nó đi, bằng ngón tay Ngài. Ngài là người chăn chiên.

⁹⁴ Người chăn chiên phải đi ra, để tìm chiên đi lạc. Và mục sư giỏi là một người chăn chiên. Nói đúng hơn, chữ—chữ *mục sư* có nghĩa là “người chăn chiên.” Và đôi khi, trong hội thánh, một—một sự sùng bái cá nhân nhỏ, hay một phe phái nhỏ sẽ nổi dậy trong hội thánh; một bên sẽ hiểu một đường, còn bên kia hiểu một nẻo. Người chăn bầy tốt, chân chính sẽ đi với phe phái nhỏ đó, (Để làm gì?) để mang họ trở về. Một người chăn bầy thật, chân chính, người đó sẽ làm gì? Chính người đó, sẽ rời khỏi chỗ mình (Để làm gì?) để mang chiên lạc mất trở về. Người ấy đang làm gì? Người đang phản chiếu hình ảnh của Người Chăn Chiên hiền lành, đang cố giành cho được linh hồn đó lại. Tuy nhiên, họ đi ra đến chỗ nào đó, thưa anh em, giống như họ sẽ kêu khóc, suốt đêm. Mục sư đó sẽ đi ngay đến, để làm cho họ đúng, thu phục họ về ngay lối này lần nữa. Đó là người chăn bầy tốt. Người đó đang phản ánh hình ảnh của Chúa Jêsus.

95 Thưa anh em, tôi biết điều đó sẽ bị gọi là dị giáo. Nó đã bị gọi là sự cuồng tín. Nhưng nếu tôi phải lựa chọn, tối nay, sự lựa chọn của tôi sẽ được giống như Ngài. Tôi muốn, bất cứ điều gì trong đời sống tôi, đều phản chiếu hình ảnh của Đức Chúa Jê-sus, đời sống tôi.

96 Tôi sẽ, sau tối ngày mai, sau lễ cưới này, tôi sẽ vào đồng vắng. Tôi muốn nói tôi ở lại đó, bởi vì, tôi muốn linh hồn mình lắng đọng xuống, tôi cảm thấy tôi cần một bước đi gần gũi với Đức Chúa Trời, hơn là những gì mà tôi hiện có. Tôi không muốn chỉ bước đi. Tôi cố gắng bước đi đúng đắn, trước mặt Ngài, nhưng tôi—tôi muốn một bước đi gần gũi hơn với Ngài. Trong khi Đền tạm Branham đang có buổi nhóm phục hưng, tôi muốn, chỉ một mình tôi. Tôi thật sự không muốn điều đó xảy ra trong tòa nhà này. Tôi muốn điều đó xảy ra ở trong tôi. Tôi cần một bước đi gần gũi hơn. Tôi muốn có Đức Thánh Linh nhiều hơn ở trong tôi, để phản chiếu Đấng Christ trong tôi. Tôi muốn được giống như Ngài. Tôi biết rằng mọi Cơ-đốc nhân chân—chân thật đều muốn được giống như Ngài. Đó là sự mong muốn của lòng tôi, được giống như Chúa Jê-sus. Ngài...Ồ, tôi muốn Ngài là của tôi... Tôi muốn Ngài là...Ngài là gương mẫu cho những gì tôi muốn là.

97 Và, hãy xem, sẽ cần có Đức Thánh Linh để làm điều đó. Đó là điều duy nhất có thể thực hiện điều đó. Tôi không quan tâm đến những thần học viện và những gì người nào đó phải nói với tôi. Tôi không quan tâm về sự hôn hít mô hình cây thánh giá, hay lôi kéo lấy lòng anh em, hoặc nói lời cầu nguyện với người chết. Tôi chỉ quan tâm một điều, đó là, có nhiều Đức Thánh Linh hơn cai quản tấm lòng William Branham. Tôi không quan tâm đến việc gia nhập một giáo hội lớn hơn giáo hội tôi hiện thuộc về. Tôi thuộc về Hội thánh thật của Đức Chúa Trời hằng sống, Con Đầu Lòng. Tôi được sanh ra để ở trong Nó. Và tôi cần có nhiều Đức Thánh Linh hơn trong đời sống mình, để phản chiếu Đấng Christ Đấng tôi yêu thương. Tôi không quan tâm đến trình độ hay mức độ, tôi đạt được trong tương lai. Tôi không quan tâm nếu tôi phải đi đây hay đi đó, bị gọi là “cuồng tín, thánh quá máu,” có thể là bất kỳ cái gì đi nữa. Tôi muốn Sự Sống Ngài được phản chiếu nhiều hơn. Tôi không quan tâm đến tôi phải ở trình

độ nào. Tôi quan tâm đến Đức Thánh Linh, để tôi có thể là đầy tớ giống như Ngài nhiều hơn. Ngài là Tôi tớ của Chúa. Không bao giờ đến để được phục vụ, hay hầu việc cho, không bao giờ đến vì Ngài được hầu việc cho. Nhưng, để hầu việc, Ngài đã nhận lấy địa vị một đầy tớ.

⁹⁸ Và nếu Vua Thiên đàng có thể làm điều đó, và chúng ta là những chi thể của Thân Ngài, thì hết thảy chúng ta hãy được giống như thế; không khác biệt, nhưng tự hạ mình trong sự Hiện diện của Ngài. Cho dù thế gian đã nói gì, hay những người trí thức nói gì đi nữa, đừng suy nghĩ về điều đó. Chỉ nhận lãnh nhiều hơn về Đức Thánh Linh, và được giống như Chúa Jêsus. Khiêm nhường, nhu mì, hèn mọn, đặt mình vào địa vị Ngài, và Ngài sẽ mang thái độ của bạn ra ở sự Phán xét.

Chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát.

⁹⁹ Tôi muốn thấy, tối nay, một số bàn tay trong tòa nhà, của các thuộc viên của hội thánh này và những giáo hội khác? Khi tôi nói, “hội thánh này,” tôi chỉ muốn nói...Chỉ có một Hội thánh, đó là Hội thánh của Sự Sanh ra mới, Hội thánh Con Đầu Lòng, Hội thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, đáng không được sanh ra thuộc về thế gian này, nhưng được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Tôi có thể thấy nhiều bàn tay giơ lên, và nói, “Lạy Đức Chúa Trời, xin khiến con giống như Chúa Jêsus. Xin hun đúc con, Ôi Chúa. Xin rửa sạch con, Ôi Đức Chúa Trời?” Xin Chúa ban phước cho lòng anh chị em. “Xin tẩy sạch con, và con sẽ trở nên trắng hơn tuyết.”

¹⁰⁰ “Lạy Chúa, có những lệch lạc và những cong vẹo nhỏ trong đời sống con. Con đã ngồi, lắng nghe Anh Parnell, và Anh—Anh Neville cùng những vị mục sư truyền đạo ưu tú khác, và Anh Collins cùng nhiều anh em đó đang giảng. Con đã lắng nghe. Nhưng, Chúa ôi, tối nay, con chỉ đi đến kết luận này: Họ đang nói gì với con? Họ đang cố gắng truyền đạt điều gì với con? Con thấy rằng họ đang cố làm cho con giống như Chúa Jêsus. Và không có cách nào để con làm điều đó. Con là—là con báo. Con đã có những vết đốm, và, nếu con liếm chúng, con chỉ làm chúng trắng hơn. Chúng hoàn toàn trở nên rõ ràng hơn với thế gian này. Lạy Chúa, xin để con đánh mất chính mình. Con không quan tâm nó

trông giống như loại hỗn độn gì, với thể gian. Con muốn được sanh lại, của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Và con cần Ngài, Chúa ôi, đổ đầy con, tối nay, bằng Thánh Linh Ngài. Xin tẩy sạch con. Thánh hóa con. Xin lấy Huyết Chúa Jêsus, thánh hóa con, thanh tẩy con. Và đầy dẫy con, cho đến khi con mất đi chính mình, và tìm thấy nó, Chúa ôi, ở trong Ngài.”

¹⁰¹ Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo dựng trời và đất, Đấng mang Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, mang Ngài trở lại bằng Thánh Linh làm cho sống lại của Đức Chúa Trời Đời đời, đem lên thân thể đó mà Ngài đã cư ngụ bên trong đó, và nâng nó lên Ngai ở Thiên đàng.

¹⁰² Ngài đến với người hèn hạ nhất ở trên đất này, gái điếm, và trở nên người đầy tớ hèn hạ nhất, đến với thành phố hèn mọn nhất, giải quyết với những người hèn hạ nhất, nhận lấy cái tên xấu xa nhất, và trở nên người nghèo nhất trong những người nghèo. Ngay cả với thiên nhiên, “Chim chóc có tổ, con cáo có hang, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu Ngài.”

¹⁰³ Và, tuy nhiên, Thánh Linh làm cho sống lại đó Đấng tôn cao Đầy Tớ chân thật ấy đã tự Mình làm đầy tớ, để làm gương cho chúng con noi theo, Điều đó đã khiến Ngài sống dậy từ hố sâu địa ngục, đã mang vào bởi hàm mộ. Và mang thân thể đó ra, và đặt nó trên Trời của các tầng trời, cho đến khi Ngài được tôn cao rất cao đến nỗi Ngài phải nhìn xuống để thấy thiên đàng. Và ban cho Ngài Danh trên hết mọi danh đã được đặt, cả trên trời và dưới đất.

¹⁰⁴ Chúa ôi, xin cho chúng con nhận lãnh Thánh Linh Ngài, tối nay. Xin cho điều đó xảy ra với những tấm lòng đói khát ở đây. Ngài thấy những cánh tay đưa lên, Chúa ôi, không nói những tín điều, cũng không gia nhập những giáo hội, hay—hay làm âm ỉ về những *điều này*, hay *điều kia*, nhưng được khiêm nhường trong lòng chúng con, được làm nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Xin cho điều đó được thực hiện bởi Đức Thánh Linh, Chúa ôi. Cầu xin Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm nên chúng con. Không bằng quan niệm trí thức, mà, “Chúng ta sẽ là, và chúng ta sẽ hành động như thế,” nhưng, đó là đứa con nuôi. Nhưng, Chúa ôi, xin cho nó thật sự xảy ra bởi Đức Thánh Linh, và sự Sanh ra mới mà

biến đổi chúng con, bằng sự làm mới lại...thần linh chúng con, khiến chúng con giống như Ngài.

¹⁰⁵ Xin đủ nghe lời cầu nguyện của con, Chúa ôi. Nó yếu đuối. Con biết, Chúa ôi, thật yếu đuối. Không chỉ con cầu nguyện cho những người kia giơ tay họ, nhưng cho chính tay của con cũng giơ lên. Xin khiến cho con giống như Ngài. Đức Chúa Trời ôi, cho dù Ngài phải làm gì với con, con phải đến ở mức độ nào, xin làm cho con giống như Ngài. Con muốn được giống như Chúa Jêsus, trong lòng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và không chỉ con thôi, mà xin làm cho hết thảy những người này ở đây, tối nay, như vậy. Xin nhậm lời, Cha ôi, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

¹⁰⁶ Cương vị thuộc viên giáo hội thì được thôi. Tôi không việc gì chống lại điều đó hay bất kỳ điều gì thuộc về những điều đó. Nhưng, hỡi anh em, là một Cơ-đốc nhân, có nghĩa là được làm theo hình ảnh của Đấng Christ. Chúng ta cần là những hình ảnh sống động; không gói gọn trong một bức hình, nhưng là một hình ảnh của Đức Chúa Jêsus.

¹⁰⁷ Có một bài hát ngắn mà tôi muốn anh em giúp tôi hát ngay giờ này. Tôi không biết. Tôi không thể hát bài đó, nhưng tôi chắc chắn anh em hết thảy đều có thể. Xin giúp tôi. *Được Giống Như Chúa Jêsus*. Bao nhiêu người đã từng nghe bài hát đó? Tôi biết tất cả chúng ta muốn được như thế, vậy chúng ta hãy hát nó cho Ngài.

¹⁰⁸ Tôi ý thức rằng Đức Thánh Linh lớn hiện ở đây. Anh em không thể che giấu. Đa-vít nói, “Nếu tôi nằm dưới âm phủ, kìa Ngài cũng ở đó.” Và Ngài sẽ có mặt mọi nơi. Vì thế, Ngài ở ngay tại đây, tối hôm nay. Ngài biết mọi chuyển động, mọi hành động, mọi việc chúng ta làm, mọi cái nhìn, mọi ý nghĩ. Ngài biết tất cả nó. Anh em tin điều đó không?

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như
Chúa Jêsus,
Trên đất tôi ước ao được giống như Ngài;
Suốt hành trình cuộc sống từ đất đến miền
Vinh hiển
Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

109 Anh em há chẳng thích điều đó sao? Hãy lắng nghe điều này nào:

Từ máng cỏ Bết-lê-hem đến Người Khách Lạ,
 Trên đất tôi ước mong được giống như Ngài;
 Qua suốt hành trình cuộc sống từ đất đến miền
 Vinh hiển
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

110 Anh em biết điều gì trở lại với tâm trí tôi ngay bây giờ không? Ngày hôm qua, tôi đã cầm sổ kế toán của hội thánh lên. Nó đã được...Tôi đã chưa thấy nó. Ồ, thành thật mà nói, đó là lần đầu tiên tôi từng nhìn vào nó. Tôi đã phải dùng nó khi nhà thờ được đặt nền móng đầu tiên. Và có tên của Anh Seward ở trên đó, và có Anh George DeArk, và Anh Weber, tất cả những cái tên ở trên đó. Tôi đã thấy ở dưới, những lớp học trường Chúa nhật nhỏ dưới đó. Tôi thấy toàn bộ tiền dăng của chúng ta, của năm lớp, là một đô-la sáu mươi xu, cho đến tận này, với hàng trăm người đang ngồi ở đây; một đô-la sáu mươi xu. Hiểu không? Rồi tôi nhìn thấy biểu đồ cho ngày hôm nay. Tôi nghĩ, “Bao nhiêu người đã qua đời!” Tôi thấy Anh Frank Broy ở đó, mẹ. Đó là cha vợ tôi. Tôi thấy hết thấy những người kỳ cựu, Bà Weber. Tất cả những người lâu năm, hết thấy họ đều đã leo thang, lên Trời. Hết thấy họ đã qua đời. Tôi còn nhớ khi chúng tôi thường đứng ở đây. Và tôi nghĩ, “Chúa là Đức Chúa Trời ôi, nhà thờ của chúng con có lẽ trông đẹp hơn một chút, và chúng con đang dự kiến xây một tòa nhà, nhưng, Chúa ôi, Ngài có yêu chúng con nhiều hơn lúc đó nữa không?” Không, tôi không tin Ngài yêu nhiều hơn.

111 Khi chúng tôi thường đứng hát và hát, “Tôi chỉ ước ao được giống như Ngài, qua suốt cả hành trình đời sống.” Tôi có thể thấy ông cụ George thân mến với cổ áo mở ra như *thế*, và mồ hôi đang chảy xuống người ông, đang vẩy chiếc khăn tay giữa các ngón tay mình. Tôi có thể thấy những gương mặt các cụ thánh đồ yêu dấu, xưa ở đó, đang khóc, với đôi tay giơ lên.

112 Những thầy giảng bước vào tòa nhà và nói, “Chào, anh bạn! Làm thế nào anh có được dân sự hiệp một như thế?”

113 Tôi nói, “Tôi chẳng có làm gì hết. Họ được hình thành và biến đổi thành hình ảnh của Đức Chúa Trời, trên chiếc ghế dài bằng

mùn cửa cũ kỹ, nơi xa nào đó, họ đã tìm thấy Đấng Christ trong lòng họ.”

¹¹⁴ Thật là một mùi hương thơm êm dịu, những lời cầu nguyện đó, khi nó đã đi lên, thường xuyên, suốt cả đêm. Chúng tôi đôi khi đi vào, và đến một nhà của người khác, rồi đi về nhà vào lúc trời gần sáng; cầu nguyện suốt đêm. Chúng ta không tìm thấy sự chân thành đó nữa. Dường như nó đã biến mất đi. Việc gì vậy? Việc gì vậy? Chúng ta hãy trở về với tình yêu ban đầu mà chúng ta đã có.

Và được giống như Chúa Jêsus, được giống như
Chúa Jêsus,
Trên đất tôi ước ao được giống như Ngài;
Suốt hành trình đời sống từ đất đến miền Vinh
hiển
Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

¹¹⁵ Anh em có thật sự muốn không? Chúng ta hãy hát với đôi tay giơ lên.

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như
Chúa Jêsus, (Giống y như hình ảnh Ngài!)
Trên...

Yêu thương nhau.

...được giống như...

Chúng ta là những chi thể của Thân Ngài. Chúng ta phải giống như Ngài.

Suốt hành trình đời sống từ đất đến miền Vinh
hiển
Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

¹¹⁶ Anh em có thật sự muốn điều đó không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì không phải đó là Thánh Linh êm dịu sao? Tôi thà có Điều đó hơn bất cứ thứ gì tôi biết trên đời. Tôi...Anh em có thể lấy hết phần còn lại của thế gian, và các thứ trang điểm trên bề mặt của nó, hết cả những người trí thức của anh em, tất cả những tiến sĩ của anh em, giáo sư, các giám mục, các cha thánh. Xin cho tôi Chúa Jêsus. Đúng thế. Cứ để tôi có Ngài, theo đường lối điển hình thuở xưa. Tôi cảm

thấy cách Ngài giáng xuống vào lòng tôi, và đang chăm sóc đời sống tôi, và thấy những ước muốn trong lòng tôi là để hầu việc Ngài, khiêm nhường, nhu mì và hèn mọn. Đó là những gì chúng ta cần, thưa các bạn. Là một-...Đó là Chúa Jêsus. Đó là Chúa Jêsus của Kinh Thánh. Không phải là một Jêsus của tri thức, nhưng một Chúa Jêsus của linh hồn. Ngài hiện có ở đây, tối nay.

117 Bao nhiêu người đau ốm và có nhu cầu? Hãy giơ tay lên, cần Đấng Christ. Các bạn đau ốm, và muốn được cầu nguyện cho? hãy giơ tay lên, cao, để tôi có thể thấy các bạn là ai.

118 Ồ, bao nhiêu người có sự ao ước trong lòng họ, cầu nguyện cho người khác bị đau ốm? Hãy giơ tay các bạn lên cho chúng tôi thấy. Được rồi. Có khá nhiều người.

Bao nhiêu người tin rằng Chúa Jêsus vẫn không hề thay đổi?

119 Chúng ta không có phát thẻ cầu nguyện ra. Tôi không... Không có thẻ cầu nguyện, phải không? Tôi không nghĩ họ ở gần quanh đây.

120 Các bạn tin rằng Chúa Jêsus Đấng Cứu Rỗi của chúng ta có thể đến, tối nay, với chúng ta không? Và nếu chúng ta hát, và tôi nói về sự phản chiếu hình ảnh của Ngài, Ngài sẽ làm điều gì nếu Ngài đứng ở đây? Anh em nghĩ Ngài sẽ làm giống như Ngài đã làm ở trong Giảng 4, chỗ Ngài gặp người đàn bà bên giếng, và nói cho bà biết, bà đang nghĩ gì trong lòng, và giải thích điều đó với bà, và nói với bà không? Và bà biết Ngài là Đấng Mê-si. Các bạn tin điều đó không? Các bạn tin rằng Chúa Jêsus đó—đó là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm...[Băng trống.—Bt.]...bàn tay của Đức Chúa Trời. Các bạn tin Chúa Jêsus giống như vậy, tối nay, mà đang bước đi ngày nọ...

121 Và không có hàng người cầu nguyện, nhưng có một người đàn bà nhỏ bé bị băng huyết. Bà ấy chen lấn qua đám đông cho đến khi chạm vạt áo Ngài, đi trở lui và ngồi xuống. Và Chúa Jêsus quay lại và nói, “Ai đã rờ đến Ta?” Các bạn tin Chúa Jêsus vẫn không hề thay đổi ngày nay không? Và sự ao ước của bà, ở trong lòng bà! Đấy, bà đã hoảng sợ. Bà đi trở lại và ngồi xuống. Bà chờ đợi. Và Chúa Jêsus đã phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

122 Và sứ—sứ...Phi-e-rơ, sứ đồ, đã quở trách Ngài, và nói rằng, “Lạy Chúa, ồ, mọi người đang đụng chạm Ngài!”

123 Ngài phán, “Đúng. Nhưng đây là sự đụng chạm khác hẳn. Quyền phép từ Ta mà ra. Ta—Ta cảm thấy điều đó.” Và Ngài đã nhìn hết thấy chung quanh, qua cửa tọ, cho đến khi Ngài thấy người đàn bà nhỏ bé đó. Và Ngài đã bảo bà rằng bà bị bệnh băng huyết và đức tin bà đã khiến bà khỏe mạnh.

124 Đó là Chúa Jêsus phải không? Sẽ...Chúng ta có thể tự hạ mình, tối nay, và trở nên biến đổi bởi sự làm nên mới của tâm linh chúng ta, bởi Đức Thánh Linh, mà chúng ta có thể đầu phục môi miệng chúng ta, đôi mắt chúng ta, và đức tin của anh em, và đức tin của tôi, để Ngài có thể bước ra trong cửa tọ và vận hành trong anh em, và vận hành trong tôi, để làm ứng nghiệm Lời Ngài, rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của sự xưng tội chúng ta không? Ngài ngồi bên phải của Đức Chúa Trời, để cầu thay cho sự xưng tội của chúng ta. Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể chạm đến như cách Ngài đã có khi Ngài còn ở đây trên đất, bởi cảm thương sự yếu đuối của chúng ta. Anh em tin điều đó không? [“A-men.”] Chúa Jêsus không hề thay đổi đó.

125 Bao nhiêu người ở đây có nhu cầu cho chính mình hay cho người khác, một số anh em mà tôi không biết, người nào đó anh em biết mà tôi không biết điều đó? Tôi sẽ nói nó giống như thế. Tôi không biết gì về anh em hay sự thỉnh cầu của anh em. Nhưng anh em tin rằng Chúa Jêsus có ở đây để là chính Ngài, để làm chính Ngài cho chúng ta có thể thấy được, để hành động trong chúng ta giống như cách Ngài đã làm khi Ngài còn ở trong Chúa Jêsus Christ. Các bạn tin điều đó không? Hãy giơ tay lên, bất cứ ai trong anh em đều biết tôi không hề biết một người nào ở đây lúc này. Hiểu không? Tôi không biết các bạn.

126 Ồ, chúng ta hãy xem. Chúng ta có thể tập trung ở đâu, trước tiên? Bây giờ hãy cung kính. Nếu Ngài muốn làm điều này, các bạn sẽ tin Ngài, hết lòng chứ? Hiểu không? Tôi chỉ cảm thấy...Tôi sẽ gọi các bạn đi lên đây và đặt tay trên các bạn. Đừng tin tôi sẽ làm điều đó. Tôi tin Chúa Jêsus hiện ở đây.

127 Chúng ta, không phải để—không phải để mang hình ảnh của Ngài, nhưng là một hình ảnh của Ngài. Đó là Chúa Jêsus chúng ta cần có. Phải không? Hãy là một hình ảnh! Được rồi.

128 Giờ này, Chúa là Đức Chúa Trời ôi, đây là lời tuyên bố vĩ đại. Nhưng đó là Ngài, Chúa ôi, Đấng đã đưa ra lời hứa. Bây giờ chúng con phải bươn tới. Bây giờ điều gì đó phải được thực hiện, mặc dù chúng con thậm chí không phải là một giáo phái. Chúng con chỉ là một nhóm nhỏ, khiêm tốn, nghèo nàn của những người quá đầy tràn, mà, nhiều người chúng con sẽ bị đuổi ra ngoài những giáo hội lớn, trí thức. Nếu chúng con đi đến đó, chúng con không thể ăn mặc như họ. Và rồi, điều khác nữa, nếu chúng con muốn đứng lên, và Thánh Linh sẽ ban ơn và chúng con nói, “A-men,” như lời Kinh Thánh dạy, chúng con sẽ bị gạt bỏ, lập tức. Và nhiều người sẽ không được tiếp nhận: một số họ, bởi vì thái độ của họ; một số trong họ, bởi vì tín điều của họ; một số trong họ, bởi vì họ yêu Ngài quá nhiều. Và họ—họ đã có Thánh Linh. Họ đã chết với những việc thuộc về thế gian, và được tái sinh. Nhưng họ đã có Đời sống mới, Đời sống của người hầu việc.

129 Nhưng chúng con nhóm nhau tại đây, Chúa ôi, dưới mái nhà nhỏ bé này mà Ngài ban cho chúng con, chúng con rất biết ơn. Giờ này, Chúa ôi, xin để điều đó được tỏ ra rằng Ngài là Đấng Christ, giống như vậy, và Đấng vĩ đại này mà chúng con đang nói về, Ngài hiện diện giờ này để bày tỏ cho biết và làm đúng như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất. Xin nhậm lời, Cha ôi, để họ có thể thấy và tin. Vì con cầu xin nhơn Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

130 Anh em tin rằng, những gì mình cầu xin, anh em nhận được không? Đức tin là gì? Đức tin là lẽ thật. Đức tin là điều gì đó mà anh em biết rõ ràng. Đức tin không phải là điều gì anh em đoán. Đức tin là điều gì anh em biết, đấy, điều gì đó ban xuống vào trong linh hồn anh em.

131 Tôi mong rằng những người đó mà không biết tôi, và tôi không biết các bạn, và tuy nhiên các bạn có yêu cầu hay ước muốn, mời các bạn giơ tay lên lần nữa. Tôi chỉ muốn lấy một—một ý kiến chung, mọi người ở trong đây mà tôi không biết. Được rồi. Thật sự ở khắp nơi. Tôi không muốn nói với những người mà

tôi biết, bởi vì một số người sẽ nói, “Ông ấy biết họ.” Nhưng có nhiều bàn tay đã giơ lên, mà tôi không biết. Bây giờ, nếu Chúa Jê-sus sẽ nhậm lời này, những người còn lại các bạn sẽ tin hết lòng, và chấp nhận sự chữa lành của mình và bất cứ điều gì có thể xảy ra không?

¹³² Xin, chúng ta hãy—chúng ta hãy cứ, cầu nguyện, trong lòng, “Chúa Jê-sus cất đi mọi sự nghi ngờ.” Tại sao, Chúa Jê-sus không thể nghi ngờ. Nếu chúng ta ở trong hình ảnh Ngài, thì chúng ta tin. Ngài đã tin Đức Chúa Trời. Ngài đến để làm trọn ý chỉ của Đức Chúa Trời. Ngài không quan tâm những gì con người nói, hay bất cứ ai nói. Ngài đến để làm một việc: làm một người đầy tớ cho Cha Ngài. Và Cha Ngài ở trong Ngài. Chúng ta đến để làm đầy tớ Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh ngự trong chúng ta. Chúng ta muốn hầu việc Ngài.

¹³³ Tôi sẽ tập trung vào một người đàn bà, một—một người đàn bà da màu đang ngồi phía sau đây. Tôi tin bà đã giơ tay lên, mà tôi không biết bà. Điều đó—điều đó...Ồ, có hai người ở đó. Được rồi. Không người nào trong hai bà đó biết tôi, cũng như tôi không biết họ chứ? Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên, để tỏ cho thấy rằng tôi không biết các bà. Hãy giơ tay lên. Được rồi. Được rồi. Chúng ta là người lạ với nhau. Trong lời Kinh Thánh, đã được nói...Lý do mà tôi để ý, các bà là...Các bà là người da màu. Phải không?

¹³⁴ Có một người đàn bà, lần nọ, trong Kinh Thánh, Thánh Giảng chương 4. Chúa Jê-sus đến gần bên giếng, và có một người đàn bà Sa-ma-ri. Bà là một—một phụ nữ thuộc chủng tộc khác. Và Chúa Jê-sus đã phán với bà, chỉ một lát, cho đến khi Ngài tìm thấy điều phiền muộn của bà là gì, và bảo bà điều phiền muộn đó là gì. Và khi Ngài bảo bà sự phiền muộn của bà, bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhìn biết Ngài là một Đấng Tiên Tri. Bây giờ, chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ bảo chúng tôi mọi điều này.” Nhưng họ không hiểu Ngài là Ai. “Ồ,” bà đã nói với Ngài, “Ngài là ai?”

Và Chúa Jê-sus phán, “Ta là Đấng ấy, mà đang nói với người.”

¹³⁵ Bà bèn chạy vào thành, mà từ đó bà đến, và nói rằng, “Hãy đến, xem một Người Đấng đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm, bảo tôi những gì sai trật. Ấy chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?”

136 Phụ nữ các bà đã từng đọc chuyện đó chưa? Chắc chắn rồi. Thánh Giăng, chương 4. Ồ, nếu...Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và các bạn đang cách tôi hai mươi thước, đúng hơn là, đang ngồi. Các bạn tin rằng Chúa Jêsus không hề thay đổi đó, đang phán giữa chúng ta, có thể bày tỏ cho tôi những gì bạn đang muốn, từ ở đây không? Nếu tôi nói với các bạn Lễ thật, Kinh Thánh này là đúng, Ngài có thể làm điều đó, phải không? Nếu Ngài sẽ làm điều đó, các bạn sẽ tin chứ?

137 Người đàn bà ở phía cuối, đang nhìn tôi, lối này, bà ấy đang đau khổ vì bệnh đau lưng mà bà muốn được chữa lành. Điều đó hoàn toàn đúng. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên, quý bà ở phía cuối. Bà đấy.

138 Bây giờ bà thế nào, thưa bà? Bà cũng, tin chứ? Tôi nghĩ bà đã nói, bà cũng là người lạ với tôi, ở kế bên bà ấy. Bà bị đau đầu. Và bà, cũng bị bệnh về da. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên.

139 Bây giờ, hãy về nhà. Cả hai bà đều được khỏe mạnh. Đức tin của bà khiến bà khỏe mạnh.

140 Các bạn tin rằng Chúa Jêsus ở đây, tối nay không? Còn các bạn thế nào, những người còn lại trong tòa nhà? Nơi nào khác, hãy tin.

141 Đây là một người nữ đang ngồi ở đây, cầu nguyện. Chị là một chiến binh. Tôi biết chị ấy, nhưng tôi không thể giúp được, bởi vì Ánh Sáng đang ở trên chị ấy. Đó là Cô Bruce. Nào, Cô Bruce, tôi không biết cô có điều gì không ổn. Cô đã được chữa lành, khỏi bệnh ung thư, một lần. Nhưng ở ngay tại cửa đó, lần đầu tiên tôi đã từng bán...bảo...thấy chị đang đứng ở cửa đó, Đức Thánh Linh đã phán với tôi điều gì đó mà không ai biết ngoài bạn và bác sĩ. Điều đó đúng. Phải không? Chị tin Ngài đã bảo tôi biết điều gì không ổn lúc này chứ? Tôi biết chị, nhưng tôi—tôi không biết sự lo phiền của chị. Tôi không có ý kiến gì. Bởi vì, chị được chữa lành bệnh ung thư. Nhưng tôi không thể ngăn Ánh Sáng đó ở trên chị. Hiểu không? Nó đang ở ngay tại đó.

142 Bây giờ, tôi thấy người nào khác dấy lên. Không phải là cho chị. Đó là vì người nào khác bị ung thư. Điều đó hoàn toàn chính xác. Và rồi tôi thấy một người đàn bà, hay điều gì đó. Bà ấy là một

tội nhân, hay điều gì đó, có thói quen uống rượu, hay điều gì đó. Và chị đang gói hai chiếc khăn tay, để tôi đặt tay trên, cho họ—cho họ được giải cứu. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hoàn toàn đúng. Bây giờ chị là người xét đoán. Đúng thế không? Nếu đúng thế, chị giơ tay lên.

143 Người nào đó ở phía sau *đây*, mà tôi không biết, hãy giơ tay lên, người nào đó mà tôi không biết. Ở đây, có...Đó là gì? Hãy giơ tay bạn lên lại, ngay trong góc đó. Có bốn hay năm bà đang ngồi ở đó. Bà tin tôi là đầy tớ Ngài không? Bà tin rằng những gì bà thấy được hoạt động bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời không? Bà tin không? Nếu như bà có thể tin.

144 Người đàn bà đang ngồi, nhìn tôi, đội chiếc mũ nhỏ, mang kính, mang hoa tai trông giống như màu trắng. Vâng. Không phải dành cho chính bà. Chính là cho một người nào khác, và họ đang ở trong tình trạng nguy kịch. Đó là sự chảy máu bên trong. Họ đang ở bệnh viện. Bệnh viện đó ở New Albany. Đó là sự thật. ĐỨC THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY.

145 Người đàn bà trẻ đó, bà đã giơ tay lên phải không? Người đàn bà, phía bên *này*, đang nhìn tôi lối *này*, chị tin tôi không? Chị có ước muốn trong lòng. Chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ điều đó cho tôi không? Được rồi. Chị cũng, đang cầu nguyện cho người nào đó. Người nào đó bị đục nhân mắt. Họ sợ họ sẽ bị mù. Điều đó đúng. Vậy thì, nếu chị tin vì người đó, chị ấy sẽ không bị mù nếu chị tin.

146 Người đàn bà đứng ngay phía sau, ở hàng cuối đó, phía sau người đàn bà giơ tay lên. Bà đang ở trong tình trạng bất an. Đúng thế. Sự lo lắng là ở trong cổ họng chị. Điều đó đúng. Phải không? Thế thì giơ tay chị lên nếu những điều đó là vậy. Những người phụ nữ ở đó, tôi đang nói chuyện. Được rồi.

147 Người phụ nữ ở kế bên đó là gì? Chị cũng giơ tay lên, phải không, thưa chị, ở đó? Hãy giơ tay lên, bà cụ đó...Được rồi. Bà bị viêm khớp mà muốn được cầu nguyện cho. Điều đó đúng. Phải không? Hãy giơ tay bà lên. Bà tin không?

148 Người nào đó—người nào đó ở phía sau nhà thờ, hãy tin, hãy có đức tin.

149 Tôi thấy một phụ nữ đang nhìn thẳng vào tôi, đang nhìn ở giữa hai người đàn bà ở ngay đây. Chị ấy để ngón tay trên miệng. Chị đang đương đầu với một ca mổ, viêm ruột thừa. Điều đó hoàn toàn chính xác. Nếu đúng thế, chị hãy giơ tay lên, chị ơi. Chị đấy.

150 Các bạn tin không? Đó là gì? Chính là Đức Chúa Jê-sus Christ, Con Đức Chúa Trời. Các bạn tin hết lòng không?

Nào, chờ một phút, thưa chị.

Được giống như Chúa Jê-sus, được giống như
Chúa Jê-sus,
Trên đất tôi ước ao được giống như Ngài;
Suốt hành trình đời sống từ đất đến miền Vinh
hiển
Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

151 Bây giờ các bạn thấy sự chết của giáo hội ngày nay. Sẽ xảy ra điều gì trong thời của Đức Chúa Jê-sus, khi điều đó đã xảy ra? Người đàn bà đó, xúc động, bà đánh rơi cái bình nước xuống, và chạy vào thành phố bà đã đi ra. Bà nói, “Đấng Mê-si ở đây này!” Nhưng, ngày nay, vâng, các bạn không phải khá lộn xộn, dưới bàn thờ, để nhận lãnh sự Sanh ra mới. Có điều gì không ổn ở đâu đó. Điều đó chắc hẳn ban cho Đức Thánh Linh khắp nơi này, sẽ đặt để một cơn phục hưng, sự phản chiếu của Đức Chúa Jê-sus Christ, hình ảnh Ngài phù hợp ở đây, đang vận hành giữa dân sự, để làm điều đó. Việc gì vậy? Có điều nào đó thiếu kém. Chúng ta cần một sự phục hưng.

152 Bao nhiêu người khác bị đau ốm? Hãy giơ tay lên, đó là sự đau ốm và có nhu cầu.

153 Hãy đặt bàn tay các bạn lên nhau. Chúng ta hãy cầu nguyện. Ngay bây giờ, hãy đặt tay các bạn lên nhau, sẵn sàng nhận lãnh sự chữa lành của mình. Nếu các bạn tin hết lòng, các bạn có thể được chữa lành ngay bây giờ.

154 Tôi thật kinh ngạc. Chúng ta đang nói về một người đàn bà, một sự sanh ra. Tôi chưa bao giờ, trong đời, một người đàn bà, như tôi biết, đã từng bước lên bục giảng, ao ước một đứa con... Điều gì xảy ra? Nếu tôi có thể gặp bà ấy, và thấy điều đó xảy ra,

sự ham muốn ao ước của bà là điều đúng đắn, tôi nói với bà ấy, “Bà ơi, bà đang kiếm một đứa con.”

Bà ấy đáp, “Vâng, thưa Anh Branham.”

¹⁵⁵ Tôi biết một phụ nữ, bốn mươi chín tuổi, đã có một đứa con trai nhỏ lúc này. Suốt cuộc đời bà, đã sống với người đàn ông đó từ khi, ồ, từ khi khoảng mười sáu tuổi. Bà đã bốn mươi chín, còn ông năm mươi mấy. Ngay khi nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đúng thế, bà sẽ có đứa con này.” Bà đi về nhà và mua áo quần cho cháu bé. Ba năm sau, bà được năm mươi hai tuổi, sanh ra cậu bé mà bà đã ước ao. Tại sao? Khi bà nghe nói điều đó, bà biết nó phải xảy đến. Điều đó sẽ làm gì? Nó đặt bà vào một thái độ đúng đắn. Nếu những...Đức Thánh Linh rất nhân lành đến và phán những điều này với dân sự. Nếu nó sẽ...Nếu các bạn sẽ có thái độ đúng đắn bây giờ, sự chữa lành đã xong.

¹⁵⁶ Ôi Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài là Đức Chúa Trời đời đời mãi mãi. Và chúng con là—chúng con thật sung sướng biết rằng những điều Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ có số ít người còn lại khi Ngài đến thế gian. Bất kể những gì đến và đi, sẽ có những người đang sẵn sàng. Chúng con biết rằng có một cửa lễ dâng phần mười mà con người đã dâng cho Đức Chúa Trời. Và có một cửa lễ phần mười ở giữa dân sự. Có lẽ, có thể chúng con sẽ nói, một phần mười, của mùa gặt cả thế giới qua các thời đại, sẽ là những người được Chọn mà đã được kêu gọi.

¹⁵⁷ Cha Ôi, chúng con cầu xin, khi chúng con đang lao khổ ở đây, hết thảy chúng con với nhau, tìm kiếm khắp thành phố, cố gắng mang về những tội nhân, cố làm điều gì đó cho Nước Đức Chúa Trời. Chúng con đi xuống phố, chúng con xem thấy sự thờ ơ. Chúng con thấy điều đó. Và như Lót, ở trong thành Sô-đôm, nó quấy rầy linh hồn chúng con hằng ngày, khi thấy những phụ nữ hút thuốc và—và tuyên bố mình là Cơ-đốc nhân, và uống rượu, và vui đùa với người khác, và mặc áo quần vô đạo đức. Còn—còn những người đàn ông dâm ô. Và, ồ, tội lỗi của thành Sô-đôm! Lòng chúng con đau buồn trong chúng con, Chúa ôi.

¹⁵⁸ Ồ, không ngạc nhiên đức tin trở nên ở trong tình trạng sút kém, khi người ta giống như thế, thiếu Huyết Chúa Jêsus. Để thánh hóa linh hồn họ và làm cho họ cháy lên cho Đức Chúa Trời,

tuy nhiên họ sẽ không tiếp nhận điều đó. Và sự truyền giáo ở góc phố, của tiếng đập những cái lục lạc và tiếng trống, ở góc phố của họ, và họ đang cười cợt chúng con đang mang vào những thánh đồ của Đức Chúa Trời hằng sống.

159 Ô, chúng con cảm ơn Ngài biết bao, Cha ôi, vì kế hoạch nào đó, nơi nào đó, sẽ rao giảng Tin lành, mà sẽ đưa tay ra cho nhiều người được cứu. Xin nhậm lời, Chúa ôi, ngay bây giờ khi chúng con cầu nguyện, và biết rằng Đức Thánh Linh lớn của Ngài và các Thiên sứ thì—thì đang làm chức vụ của mình ở đây trong hội thánh này.

Đức Chúa Trời ôi, xin tha thứ mọi tội.

160 Nhiều người đang đau ốm ở đây, tối nay. Có nhiều người trong họ. Ngài đã bày tỏ Chính Ngài ở đây, Chúa ôi, qua các đày tớ Ngài. Nhiều người của họ ở ngoài đó đang đến và kêu gọi và đang lôi kéo. Và, Chúa ôi, Ngài biết rằng—rằng Ngài là Đấng duy nhất mà có thể cho phép điều này được thực hiện. Ngài là Đức Chúa Trời, và chỉ một mình Đức Chúa Trời, và Ngài làm điều đó vì chính mục đích mà Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ làm nó. Và đó là dấu hiệu cuối cùng với hội thánh, như Ngài đã phán. Thì giờ cuối cùng là đây.

161 Lúc đó Ngài đã hỏi câu này, “Há Ta sẽ tìm thấy đức tin khi Ta đến trên đất chẳng?” Ngài không hề hỏi, “Ta há sẽ thấy những thuộc viên giáo hội chẳng? Ta há sẽ thấy những tín điều chẳng? Ta há sẽ thấy sự chân thành chẳng?” Ngài phán, “Há Ta sẽ thấy đức tin khi Ta đến trên đất chẳng?”

162 Chúa ôi, xin cho những người đau ốm này để đức tin họ bùng ra, ra khỏi những xáo động, và nghi ngờ, và sợ hãi. Xin cho đức tin họ bùng ra ngay giờ này. Và nếu họ bùng đức tin ra, sự đau ốm sẽ phải bùng tha, ma quỷ sẽ hết nắm giữ, và họ sẽ được tự do bởi Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Xin để Đức Thánh Linh dấy lên mọi lòng, làm phép báp-têm mọi linh hồn, và chữa lành mọi thân thể mà ở trong sự Hiện diện Thiêng liêng. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

163 Vì con cầu xin điều này, rằng ma quỷ ra khỏi mỗi người mà chúng đang làm cho khổ ở đây, tối nay. Nhơn Danh Đức Chúa

Jésus Christ, ó Sa-tan, hãy buông tha những người này. Như đây tớ của Đức Chúa Trời, con kêu van thay họ, cầu xin sự thương xót cho họ. A-men.

¹⁶⁴ Bao nhiêu người tin hết lòng giờ này, với tất cả điều có trong các bạn, rằng Đức Chúa Jêsus Christ đang phản chiếu chính mình Ngài trên thế gian hôm nay giữa dân sự Ngài? Các bạn yêu Ngài không?

¹⁶⁵ Thế thì chúng ta hãy hát bài hát cổ này với nhau, *Tôi Yêu Ngài*. “Tôi yêu Ngài bởi vì Ngài yêu tôi trước.” Hết thấy cùng hát với nhau, khi chúng ta đứng lên giờ này. Mọi người lúc này, cùng nhau. Bao nhiêu người biết bài đó? Hãy đưa tay lên. *Tôi Yêu Ngài*. Chúng ta hãy thờ phượng Ngài giờ này.

¹⁶⁶ Mọi người bệnh tật, mọi người đau ốm, hãy đứng trên chân mình giờ này, nhận lãnh sự chữa lành cho mình. Tôi tin, và bằng cả tấm lòng. Nếu các bạn chỉ để đức tin hành động đúng đắn, ngay bây giờ! Đấng Christ của Đức Chúa Trời, Đấng hiện diện, là để...Ngài đang làm gì? Đang bày tỏ với chúng ta hình ảnh Ngài. Hiểu không? Thánh Linh Ngài ở đây, đang phản chiếu chính Ngài ra cho anh em.

¹⁶⁷ Bây giờ, anh em biết không phải là tôi. Tôi không biết những người đó, họ là ai, đã đưa tay lên. Họ đã đưa tay lên, mà họ không biết tôi. Và tôi đưa tay lên, mà không biết họ. Nhưng Đức Chúa Trời biết họ. Đó là gì?

¹⁶⁸ Ấy là Đấng Christ đang phản chiếu chính Ngài. Ấy là đức tin của anh em tin điều đó. Chính đức tin của tôi đối với chức vụ, mà Ngài đã quả quyết với tôi bởi một Thiên sứ; Mà anh em thấy bức hình, mà treo trong phòng nghệ thuật tôn giáo, và nơi mà Nó khắp thế giới, đều biết Nó, Trụ Lửa đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên.

¹⁶⁹ Khi Nó trở nên xác thịt, Nó ở trong hình thể được gọi là Con Đức Chúa Trời. Ngài đã phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời và đi đến Đức Chúa Trời, đi về cùng Đức Chúa Trời.”

¹⁷⁰ Sau sự chết, chôn và sống lại của Ngài, Phao-lô gặp Ngài, trên con đường tới thành Đa-mách, trong hình thức của Trụ Lửa, trong một Ánh Sáng khiến ông bị mù mắt. Phao-lô nói, “Ngài là Ai, lạy Chúa?”

171 Ngài phán, “Ta là Jêsus. Người đã đến ghim nhọn thì khó chịu cho người vậy.”

172 Chúa Jêsus phán, “Còn ít lâu, và thế gian,” kosmos, trật tự thế giới, những thuộc viên giáo hội, và đại loại như vậy, “sẽ chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta. Vì Ta,” đại từ nhân xưng, “Ta, Chúa Jêsus đó, sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế. Và công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm. Lại cũng làm việc nhiều hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.” Amen. Ồ, chào ôi!

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,
Vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc tôi
Trên cây Thập hình.

173 Ồ, trong khi chúng ta hát lại bài đó, tôi muốn những tín hữu Giám Lý, và Báp-tít, và Ngũ Tuần, và Na-xa-ren, và Hành Hương Thánh, hội thánh Đức Chúa Trời, tất cả, tất cả các bạn cùng hát với nhau, tôi muốn các bạn bắt tay với người nào đó ở phía trước các bạn, và phía sau các bạn, và bên cạnh mình, trong khi chúng ta hát bài đó giờ này. Hết thấy với nhau.

Tôi...(Cầu xin Chúa ban phước cho anh, người
anh em, mục sư)...yêu Ngài
Vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc tôi
Trên cây Thập hình...

174 Bây giờ đây là trình tự của sự sống lại, “Chúng ta là kẻ sống và còn ở lại sẽ không lên trước những người đã ngủ rồi, vì sẽ có kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết. Còn chúng ta là kẻ sống và còn ở lại sẽ cùng nhau đều được cất lên với họ, gặp nhau trước khi chúng ta gặp Ngài. Gặp nhau trước khi chúng ta gặp Ngài, sẽ cùng nhau được cất lên với Ngài, với họ, để gặp Chúa trên không trung, với nhau hết thấy.”

175 Bây giờ chúng ta cùng gặp nhau, bắt tay nhau, bây giờ chúng ta hãy chào mừng Ngài.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập hình...

Hát chậm lại.

¹⁷⁶ Một người đàn bà trẻ ngã xuống ra khỏi hàng, đến gần và quì gối bên tòa giảng, kêu khóc nức nở. Những người khác ở đây chắc hẳn cảm thấy sự nhận thức tội lỗi giống như vậy, muốn quì gối với chị ấy không? Chúng ta vui mừng vì các bạn lên đây và nhận lấy chỗ mình. Cầu xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Người nào khác tiến lên không? Tốt lắm.

Tôi...

Xin hun đúc con, Chúa ôi, và tạo nên con.

...Tôi...

Đi xuống nhà Thợ Gốm. Người nào khác đến nhận lấy chỗ không?

...vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập hình.

Ồ, Ngài chẳng kỳ diệu sao?

¹⁷⁷ Chúc tạ Chúa, người đàn bà trẻ này Ngài biết. Con không biết. Nhưng có một việc lạ nào đó đập vào chị ấy cách đây một lát, mà ra từ hội chúng chị lên đây, không phải bởi lời kêu gọi nào. Đó là Ngài, Chúa ôi. Chị đã quì gối ở bên tòa giảng, trong khi những người thân yêu ở gần, choàng tay trên chị. Đang cầu xin sự thương xót, và sự dịu dặt, và vì sức mạnh thuộc linh, dành cho chị. Xin điều đó được nên, Chúa ôi. Có lời chép rằng, bây giờ điều đó đã được nên, rằng, “Ngài sẽ không ngăn giữ lại điều gì tốt lành với họ để bước thẳng đến trước Ngài. Những lời hứa của Ngài là đúng và được như vậy, cho hết thảy những ai yêu mến Ngài và sẽ đi theo Ngài.”

¹⁷⁸ Xin cho người phụ nữ đó biết điều này, rạch ròi, tối nay, rằng không có điều gì trên Trời, mà đã hứa trong Lời Đức Chúa Trời, ngoài những gì Đức Chúa Trời có hơn là muốn đổ nó vào ngay lòng chị ấy vào giờ này. Cầu xin có một phần thỏa mãn được

ban cho chị, trong khi chị quì gối phủ phục tại bàn thờ. Cầu xin Đức Thánh Linh ban cho chị những sự ao ước trong lòng. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vì chúng con cầu xin điều này nhưn Danh Chúa Jêsus.

...Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc tôi
Trên...

(...?...)

¹⁷⁹ Lạy Chúa kính yêu, cầu xin cho sự ao ước của người phụ nữ này được ban cho chị, vì người thân yêu của chị mà chị rất yêu dấu. Xin cho Đức Thánh Linh lớn thực hiện công tác, mà chỉ Ngài mới có thể làm vào lúc này. Chúng con giao phó điều đó cho Ngài; cầu xin rằng...Sự nhân từ yêu thương của Ngài là tốt hơn sự sống. Đa-vít đã nói vậy. “Vì sự nhân từ Chúa tốt hơn mạng sống, môi tôi sẽ ngợi khen Chúa.” Xin ban cho chị ấy sự ao ước của lòng chị, Chúa ôi.

¹⁸⁰ Khi hội thánh này, và con, là người hầu việc của Ngài, sẽ... và các mục sư khác đang ở trong tòa nhà này, thành tâm cầu xin cho chị. Nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

Chúng tôi tuyên bố điều đó, chị ơi. Chúc phước cho chị.

¹⁸¹ Bây giờ trong khi những người này đang dâng mình, tập trung họ, chính mình, để đến với Chúa, trong khi Thánh Linh Ngài đang vận hành trong tòa nhà, tôi muốn chúng ta cứ đứng một lát. Mục sư đang làm việc với họ ở bàn thờ. Chúng ta hãy ở trong sự cầu nguyện, chỉ một lát lúc này. Ngài đang đến. Và bây giờ chúng ta hãy hát. Ngài đang phán với mỗi người.

¹⁸² Chúng ta hãy cúi đầu, để cầu nguyện.

Và đã mua chuộc tôi
Trên cây Thập hình.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc tôi
Trên cây Thập hình.

Tôi có thể, tôi sẽ, tôi tin;
 Tôi có thể, tôi sẽ, tôi tin;
 Tôi có thể, tôi sẽ, tôi tin
 Rằng Chúa Jêsus cứu tôi giờ này.

Tôi có thể, tôi sẽ, tôi tin;
 Tôi có thể, tôi sẽ, tôi tin;
 Tôi có thể, tôi sẽ, tôi tin
 Rằng Chúa Jêsus cứu tôi giờ này.

Tôi sẽ nhận Ngài ở Lời Ngài,
 Tôi sẽ nhận Ngài ở Lời Ngài.
 Ngài mang đến cho tôi sự cứu rỗi tự do
 Và tôi sẽ nhận Ngài ở Lời Ngài.

Tôi có thể, tôi sẽ, tôi tin...

¹⁸³ Hãy nhìn đây, anh bạn trẻ. Anh muốn bước đi sâu nhiệm với Đức Chúa Trời không? Anh tin rằng Ngài đã ban nó cho anh chứ? [Người anh em đó nói, “Vâng.”—Bt.] Nếu anh tin điều đó hết lòng, anh có thể có được nó. Hiểu không? Anh tin điều đó chứ? [“Vâng, thưa ngài. Tôi tin.”] Chấp nhận nó không? [“Vâng, thưa ngài.”]

...tin rằng Chúa Jêsus cứu tôi giờ này.

¹⁸⁴ Tất cả những ai yêu Ngài, hãy giơ tay lên. Nói, “Tôi yêu Ngài, với mọi—mọi điều có trong tôi.” Ngài chẳng tuyệt diệu sao? Trong khi chúng ta cúi đầu, để cầu nguyện kết thúc...Hãy nhớ đến buổi nhóm tối mai. Tôi định hỏi các bạn, là...

¹⁸⁵ Nếu bây giờ các bạn muốn, nhanh như có thể được, mỗi một người hãy giơ tay vì sự cứu rỗi, bước đi gần gũi hơn, tin mình có điều đó. Nếu các bạn không cảm thấy điều đó, nhận làm con được quyền kế thừa. Hiểu không? Cứ nói các bạn có điều đó cho đến khi nó trở thành hiện thực.

¹⁸⁶ Bạn nào đã nhận được sự chữa lành, và không cảm thấy điều gì khác; bạn nói, “Đức tin của—của tôi không có đủ để hành động điều đó ngay bây giờ, thưa Anh Branham.”

¹⁸⁷ Nhận lấy cách làm-con. Cứ tiếp tục nói, “Chúa ôi, con được chữa lành. Con tin điều đó.” Nó sẽ đến. Nó sẽ khiến bạn có được trạng thái thích hợp, anh em thấy đấy, và rồi đức tin của anh

em sẽ đúng đắn. Nó sẽ nhận lấy điều đó. Anh em chỉ tin điều đó hết lòng.

¹⁸⁸ Bây giờ, tối mai, những buổi nhóm sẽ bắt đầu lúc bảy giờ ba mươi, như thường lệ, tối mai, và mỗi đêm tuần này. Hãy đi ra và nghe Anh Neville và những mục sư khác ở đây giảng, và hết thấy chúng ta cùng nhau, cố gắng mang lại sự phục hưng. Cầu Chúa ban phước cho anh chị em. Chúng ta không thể mang nó lại. Anh em phải—anh em phải mang điều đó đến với chúng tôi, bằng sự cầu nguyện, đến, hiện diện ở đây. Xin Chúa ở cùng anh chị em.

¹⁸⁹ Bây giờ, tôi mong anh em sẽ, ngay sau khi giải tán, anh em nhanh chóng như có thể được, để...ra khỏi tòa nhà. Chúng ta gần như có nửa giờ diễn tập xảy ra ở đây. Và một số người đang làm việc. Và chúng ta sẽ cúi đầu.

¹⁹⁰ Và tôi tin tôi đã nghe Anh Junie Jackson ở phía sau hội chúng. Anh Junior, anh có ở đây tối nay không? Người anh em từ giáo hội Giám Lý, ở New Albany. Được rồi. Anh Junior mời anh cầu nguyện chấm dứt buổi nhóm?

[Anh Jackson bắt đầu cầu nguyện. Bằng trống—Bt.] ...?...là người đến dự lễ cưới, hãy tiến lên phía trước thật nhanh giờ này.

¹⁹¹ Chúa ban phước cho anh chị em. Chúng tôi sẽ gặp anh chị em tối mai.

Này ai sống trong lao khổ ưu sầu;
Lòng sẽ được vui mừng và thanh thoi.

(...?...)

NHỮNG HÌNH ẢNH CỦA Đấng CHRIST VIE59-0525

(Images Of Christ)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 25 tháng Năm, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org